

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2556 ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัดที่ต้องระวัง

3

แนวโน้มเศรษฐกิจไทย
ปี 2556 ปัจจัยเสี่ยง
และข้อจำกัดที่ต้องระวัง

13

Special Report
ผลกระทบของการปรับขึ้น
ค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท

19

บทสรุปที่อยู่อาศัย
จดทะเบียนทกม.-ปริมณฑล
เดือน ม.ค.- ก.ย. ปี 2555

22

ตารางเครื่องใช้ภาวะเศรษฐกิจ
ที่สำคัญของไทย
ปี 2550 - Sep 2555

สารสนจากนาย สมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทย

สวัสดิ์ครับ...ท่านสมาชิกสมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทยทุกท่าน

แนวโน้มทิศทางภาวะเศรษฐกิจไทยในปี 2556 หลายฝ่ายต่างออกมาคาดการณ์ว่าจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ถึงแม้บรรยากาศช่วงสุดท้ายของปี 2555 จะยังคงสะท้อนถึงความกังวลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจโลก อันเนื่องมาจากนโยบายหน้าผาทิศทางการคลังของสหรัฐฯ ซึ่งตรงข้ามกับสัญญาณบวกด้านการใช้จ่ายภายในประเทศ ทั้งการบริโภค และการลงทุนของภาคเอกชน ที่ได้รับอานิสงส์อย่างต่อเนื่องจากมาตรการของรัฐบาล รวมถึงการเร่งลงทุนเพื่อการฟื้นฟูความเสียหายช่วงอุทกภัย โดยภาวะเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวอย่างโดดเด่น คือ ยอดการขายยานยนต์ในประเทศ นอกจากนี้จะมีผลเอื้อหนุนต่อภาคการผลิตของอุตสาหกรรมยานยนต์แล้ว ยังช่วยกระตุ้นการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ การนำเข้าสินค้าทุน ประเภทเครื่องจักร ปูนซีเมนต์ วัสดุก่อสร้าง รวมถึงสินค้าอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับภาคอสังหาริมทรัพย์ ยังคงรักษาทิศทางการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเช่นกัน นับเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าอุปสงค์ภายในประเทศของไทย ยังคงมีบทบาทสำคัญในการช่วยขับเคลื่อนทิศทางเศรษฐกิจ ด้านปัจจัยเสี่ยงที่ต้องระวังในปี 2556 ได้แก่ สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ ทิศทางราคาน้ำมัน และราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก รวมถึงสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศ และความชัดเจนของเม็ดเงินในส่วนของการลงทุนภาครัฐ รวมถึงแรงกดดันด้านต้นทุนการผลิต เช่น ปัญหาปรับเพิ่มค่าแรงงานขั้นต่ำ 300 บาท และภาวะการขาดแคลนแรงงาน เป็นต้น

ด้านสถานการณ์ตลาดอสังหาริมทรัพย์ ในปี 2555 จากตัวเลขของศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ที่อยู่อาศัยในกรุงเทพฯ-ปริมณฑล มีการเปิดตัวโครงการบ้านจัดสรรที่เปิดขายใหม่รวมประมาณ 38,100 หน่วย จากจำนวนประมาณ 217 โครงการ เฉลี่ยประมาณ 175 หน่วยต่อโครงการ โดยเป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ประมาณ 35 ราย บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีส่วนแบ่งการตลาดมากเกือบ 2 ใน 3 ของหน่วยเปิดขายใหม่ทั้งหมดในกรุงเทพฯ-ปริมณฑล โดยโครงการที่เปิดขายใหม่เป็นคอนโดมิเนียมมากที่สุด ซึ่งสวนทางกับโครงการบ้านจัดสรรที่เปิดขายใหม่ลดลง โดยมีห้องชุดคอน-

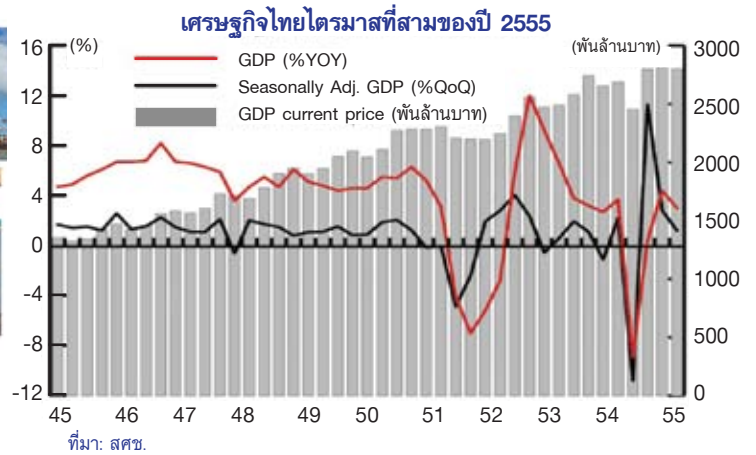
โดมิเนียมเปิดขายใหม่ในไตรมาส 3 ลดลงคงเหลือประมาณ 12,000 หน่วย ขณะที่ไตรมาสสุดท้ายมีจำนวนประมาณ 14,200 หน่วย ส่วนบ้านจัดสรรเปิดขายใหม่เพิ่มขึ้นเป็น 11,400 หน่วย ในไตรมาส 3 และ 13,330 หน่วย ในไตรมาสสุดท้าย ทั้งนี้ ตลอดทั้งปี 2555 จึงมีห้องชุดคอนโดมิเนียมเปิดขายใหม่ในกรุงเทพฯ-ปริมณฑล ประมาณ 62,600 หน่วย จากจำนวนประมาณ 163 โครงการ หรือเฉลี่ยประมาณ 380 หน่วยต่อโครงการ โดยพื้นที่ในกรุงเทพฯ-ปริมณฑล ที่มีหน่วยห้องชุดคอนโดมิเนียมเปิดขายใหม่มากที่สุดในปี 2555 คือ จังหวัดนนทบุรี ประมาณ 10,700 หน่วย เขตห้วยขวาง-จตุจักร-ดินแดง รวมกันประมาณ 10,000 หน่วย และสุขุมวิทตอนปลายประมาณ 5,700 หน่วย

อย่างไรก็ตามในปี 2556 ทิศทางแนวโน้มการพัฒนาที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ปริมณฑลและเขตรอบนอกของกรุงเทพฯ คาดว่าผู้ประกอบการจะให้ความสนใจหันกลับมาทำโครงการบ้านจัดสรร ประเภททาวน์เฮาส์กันมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากราคาที่ดินปรับตัวสูงขึ้นมาก ส่วนอีกปัจจัยที่ต้องติดตาม คือ การประกาศใช้ผังเมืองกรุงเทพมหานครฉบับใหม่ ประมาณเดือนพฤษภาคมนี้ ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบใหม่ๆ ด้านปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเปิดตัวโครงการใหม่อาจส่งผลทำให้การก่อสร้างเกิดความล่าช้า ส่วนปัจจัยบวกในปี 2556 หากสภาวะเศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้น ความต้องการที่อยู่อาศัยยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ก็ย่อมส่งผลทำให้ตลาดอสังหาริมทรัพย์มีทิศทางการพัฒนาที่ดีขึ้นต่อไปในอนาคตได้เช่นกัน

กิตติพล ปราโมข ณ ออยุธยา
นายกสมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2556

ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัดที่ต้องระวัง

สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

"บทความเรื่อง ภาวะเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่สาม และแนวโน้มปี 2556 ทางสมาคมฯ เห็นว่ามีความสอดคล้องกับแนวโน้ม และทิศทางของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในปี 2556 จึงขอสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาบางส่วนจากบทความฉบับเต็ม เพื่อเผยแพร่ในวารสาร สมาคมฯ ฉบับนี้"

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2555 ขยายตัวร้อยละ 3.0 โดยได้รับแรงส่งจากการขยายตัวเร่งขึ้นของการบริโภคภาคเอกชน และรายจ่ายภาครัฐ ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวสูงต่อเนื่อง รวมทั้งแรงส่งจากการขยายตัวของการผลิตนอกภาคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกหดตัว เนื่องจากได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจยุโรปและการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน รวมทั้งฐานการขยายตัวที่สูงและความล่าช้าในการฟื้นตัวของภาคการผลิต

หากปรับปัจจัยฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทย ขยายตัวจากไตรมาสที่สองของปี 2555 ร้อยละ 1.2 (% QoQ SA)

ภาวะเศรษฐกิจไทยในปี 2555 คาดว่า

จะขยายตัวร้อยละ 5.5 โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 5.5 การบริโภคของครัวเรือนและการลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 5.2 และร้อยละ 12.0 ตามลำดับ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 3.0 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุล ร้อยละ 0.8 ของ GDP

การประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2556 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 - 5.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.5 ในปี 2555 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศและการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลก คาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าจะขยายตัวร้อยละ 12.2 การบริโภคของครัวเรือนและการลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 4.0 และร้อยละ 8.1 ตามลำดับ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ในช่วงร้อยละ 2.5 - 3.5 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.0 ของ GDP

ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปี 2555 และในปี 2556 ประกอบด้วย (1) เร่งรัดการส่งออก โดยเฉพาะการส่งออกไปยังตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกในปี 2555 ปรับตัวลดลงมาก รวมทั้งการแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี (NTB) ในตลาดส่งออกที่มีความสำคัญ (2) เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการดำเนินการ

ตามโครงการลงทุนสำคัญๆ ของภาครัฐ โดยเฉพาะโครงการลงทุนภายใต้แผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แผนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งเร่งรัดแผนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อเพิ่มศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะยาว (3) ติดตามและเตรียมการ เพื่อรองรับแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาท โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับภาคการผลิตและส่งออก โดยเฉพาะในกลุ่ม SMEs ที่มีสัดส่วนของต้นทุนค่าแรงสูงและมีรายรับเป็นเงินตราต่างประเทศ การสร้างโอกาสจากการแข็งค่าของเงินบาท โดยเฉพาะการส่งเสริมให้นักลงทุนไทยไปลงทุนในต่างประเทศ การส่งเสริมการลงทุนในเครื่องจักรนำเข้าของภาคการผลิตและเร่งรัดการนำเข้าของโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น รวมทั้งดำเนินนโยบายการเงินที่สอดคล้องกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ (4) ปรับโครงสร้างราคาพลังงานตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้ราคาสอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริงและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และ (5) ปรับกฎระเบียบด้านการค้าและการลงทุนเพื่อให้สามารถได้รับประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้า การเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานภายใต้กรอบข้อตกลงการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี 2558 ได้อย่างเต็มที่

เศรษฐกิจไตรมาสที่สาม

และแนวโน้มปี 2555 - 2556

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสามขยายตัวร้อยละ 3.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.4 และร้อยละ 4.4 ในไตรมาสแรก และไตรมาสสองตามลำดับ โดยมีปัจจัยจากการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศที่เร่งตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะการใช้จ่ายของภาคครัวเรือน การใช้จ่ายภาครัฐ และการลงทุนโดยรวม ในด้านการผลิต การขยายตัวมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการผลิตนอกภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะสาขาเกษตร การก่อสร้าง การค้าส่งค้าปลีก โรงแรม และภัตตาคาร ที่ขยายตัวสูงต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การส่งออก และการผลิตภาคอุตสาหกรรมหดตัวรวม 9 เดือนแรกของปี เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.6

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสาม ปี 2555

(1) การบริโภครวม ขยายตัวร้อยละ 6.5 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 5.6 ในไตรมาสก่อนหน้า การบริโภคภาคครัวเรือนเร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 5.3 เป็นร้อยละ 6.0 ตามการปรับตัวดีขึ้นของรายได้ ภาคครัวเรือนและมาตรการคืนเงินภาษีให้กับผู้ซื้อรถยนต์คันแรก ในขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ 9.0 สูงขึ้นจากร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากสามารถเบิกจ่ายงบประมาณเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้ดีขึ้นรวม 9 เดือนแรกของปี การบริโภครวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9

(2) การลงทุนรวม ขยายตัวร้อยละ 15.5 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 10.2 ในไตรมาสสองตามการเร่งตัวขึ้นของการลงทุนภาคเอกชน การขยายการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 18.2 ในขณะที่การลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 13.2 สูงขึ้นจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า รวม 9 เดือนแรกของปี การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 10.3

(3) ภาคการส่งออกสินค้า ในรูปดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 59,280 ล้านดอลลาร์ สรอ. หดตัวร้อยละ 3.0 เนื่องจากการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมมีความล่าช้าและผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจยุโรป ส่งผลให้มูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 4.8 ในขณะที่มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรหดตัวร้อยละ 25.4

ตลาดส่งออกที่หดตัวประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา (ลดลงร้อยละ 1.2) สหภาพยุโรป (ลดลงร้อยละ 19.2) ญี่ปุ่น (ลดลงร้อยละ 6.3) และอาเซียน (ลดลงร้อยละ 9.0) รวม 9 เดือนแรกของปี มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. หดตัวร้อยละ 0.9

(4) ภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ 8.6 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อน ตามการขยายตัวของผลผลิต ภาคเกษตร ทั้งหมดพืชผล และปศุสัตว์ โดยเฉพาะข้าวเปลือก มันสำปะหลัง และยางพาราที่ขยายตัวสูง ร้อยละ 57.7, 27.0 และ 8.3 ตามลำดับ ทำให้รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 รวม 9 เดือนแรกของปี ภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 4.3

(5) ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 9.8 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อนตามการขยายตัวของสาขาการก่อสร้างภาครัฐที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.3 และการก่อสร้างภาคเอกชนที่ขยายตัวร้อยละ 9.9 รวม 9 เดือนแรกของปี ภาคการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 6.1

(6) ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากร้อยละ 5.4 เนื่องจากการหดตัวของการค้าในหมวดวัสดุก่อสร้าง การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออก ในขณะที่การค้าหมวดยานยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงขยายตัวรวม 9 เดือนแรกของปี ภาคการค้าส่ง ค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 4.6

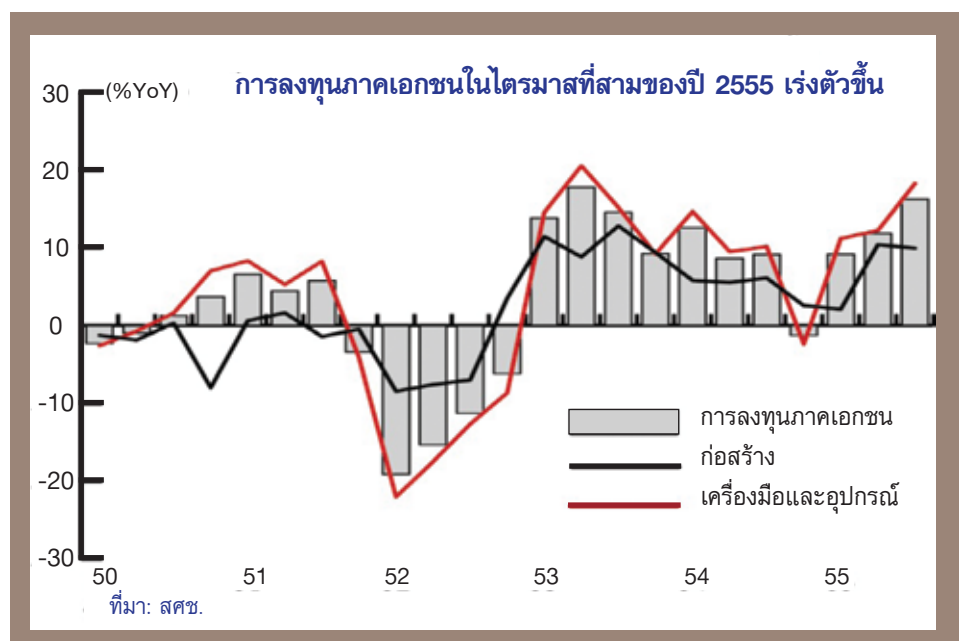
(7) สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ขยาย

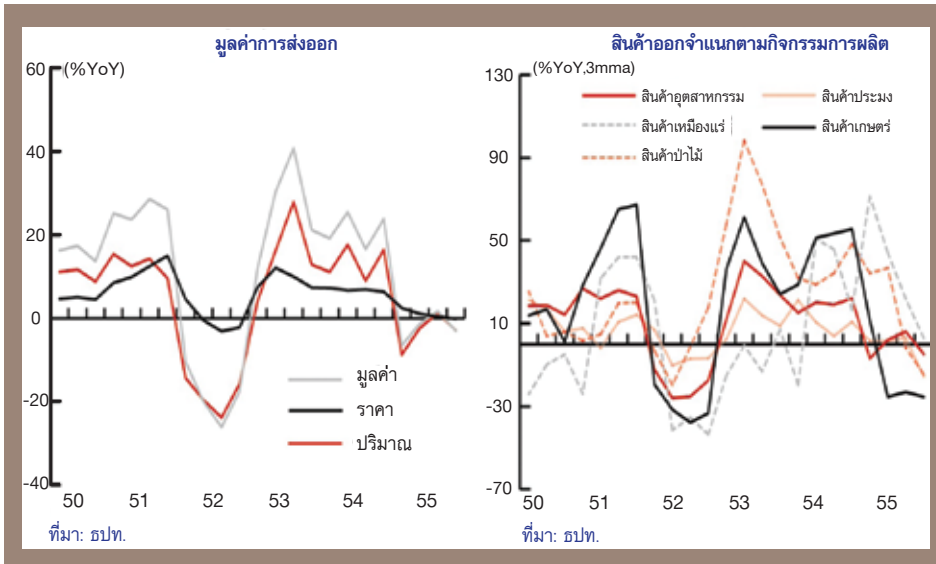
ตัวต่อเนื่องร้อยละ 6.9 ตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีจำนวน 5.3 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 รวม 9 เดือนมีจำนวน 15.9 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.6 คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งปีจะเกินเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่ 20.5 ล้านคน รวม 9 เดือนแรกของปี สาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวร้อยละ 7.0

(8) ภาคอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อน เนื่องจากการหดตัวของอุตสาหกรรมเพื่อส่งออก โดยเฉพาะฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ เซมิคอนดักเตอร์ และอาหารทะเลแช่แข็ง หดตัว ร้อยละ 37.2 27.8 และ 24.6 ตามลำดับ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจยุโรปและการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวม ในขณะที่ผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรมยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่จากอุทกภัยในปี 2554 สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการคืนภาษีแก่ผู้ซื้อรถยนต์คันแรก รวม 9 เดือนแรกของปี ภาคอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 0.9

แนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี 2555 - 2556

สศช. คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2555 จะขยายตัวร้อยละ 5.5 ซึ่งเป็นขบกลางของการประมาณการ ร้อยละ 5.5 - 6.0 เนื่องจากเศรษฐกิจไทยในไตรมาสสามได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจยุโรปการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน และความล่าช้าในการฟื้นตัว

ของภาคการผลิต การบริโภคครัวเรือนขยายตัว ร้อยละ 5.2 การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 12.0 มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สหรัฐ. ขยายตัวร้อยละ 5.5 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ ร้อยละ 3.0 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 0.8 ของ GDP

เศรษฐกิจไทยในปี 2556 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 - 5.5 โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าจะขยายตัวร้อยละ 12.2 การบริโภคของครัวเรือนและการลงทุน รวมขยายตัวร้อยละ 4.0 และ 8.1 ตามลำดับ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป อยู่ในช่วงร้อยละ 2.5 - 3.5 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.0 ของ GDP

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี 2555 ในด้านต่างๆ เป็นดังนี้

ด้านการใช้จ่าย ในไตรมาสที่สามของปี 2555 ขยายตัวร้อยละ 6.0 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อน โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการผลิตซึ่งส่งผลให้รายได้ภาคครัวเรือนปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติมากขึ้น รวมทั้งแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล โดยเฉพาะมาตรการคืนเงินภาษีรถยนต์คันแรก ซึ่งส่งผลให้ยอดขายรถยนต์คันแรกในไตรมาสนี้ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 70.8 นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนการใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่สำคัญ ได้แก่ การจ้างงานที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี และรายได้ภาคครัวเรือนที่ปรับตัวสูงขึ้นจากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น โดยในไตรมาสนี้ ความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับ

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมเท่ากับ 68.0 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนที่อยู่ระดับ 67.7 แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มจะปรับตัวดีขึ้น

การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัว ร้อยละ 16.2 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 11.8 ในไตรมาสก่อนตามการขยายตัวของการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักร ในขณะที่การลงทุนก่อสร้างขยายตัวสูงต่อเนื่อง โดยการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรขยายตัวร้อยละ 18.2 เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 12.2 เนื่องจากยังคงมีการลงทุนเพื่อชดเชยและซ่อมแซมความเสียหายจากอุทกภัย ในขณะที่การนำเข้าสินค้าทุนในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.7 ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 32.6 ตามการชะลอตัวของการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ และการผลิตเครื่องจักรกล ส่วนปริมาณการจำหน่ายรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ในประเทศขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงร้อยละ 51.0 เทียบกับไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 88 การลงทุนด้านการก่อสร้างยังขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 9.9 แม้ว่าชะลอตัวลงเล็กน้อยจากร้อยละ 10.4 ในไตรมาสก่อน อย่างไรก็ตาม การลงทุนใหม่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวในเกณฑ์ดี ซึ่งจะเห็นได้จากการขอรับการส่งเสริมการลงทุนผ่าน BOI ในช่วง 9 เดือนแรก มีมูลค่าทั้งสิ้น 804 พันล้านบาท สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่ 800 พันล้านบาท

การส่งออก การส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สามของปี 2555 มีมูลค่า 59,280 ล้าน

ดอลลาร์ สหรัฐ. (1,858,665 ล้านบาท) หดตัวร้อยละ 3.0 เนื่องจากการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมมีความล่าช้า ในขณะที่วิกฤติเศรษฐกิจยุโรปส่งผลกระทบต่อการผลิตและส่งออกมากขึ้น จากปัจจัยดังกล่าวทำให้ปริมาณการส่งออกลดลงร้อยละ 2.9 และราคาสินค้าส่งออกหดตัวลงร้อยละ 0.1 เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว จะทำให้มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 6.3

ตลาดส่งออก การส่งออกไปยังตลาดหลักหดตัว โดยเฉพาะตลาดสหภาพยุโรป (15) อาเซียน (9) และญี่ปุ่น ที่มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 19.2 9.0 และ 6.3 ตามลำดับ ในขณะที่ตลาดสหรัฐอเมริกาหดตัวร้อยละ 1.2 เช่นเดียวกับการส่งออกไปยังตลาดศักยภาพสูง ซึ่งหดตัวเกือบทุกตลาด ยกเว้นตลาดฮ่องกง ตะวันออกกลาง และออสเตรเลียโดยการส่งออกไปยังตลาดฮ่องกงเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 ตามการขยายตัวของการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป และเหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ ขณะที่การส่งออกไปยังตลาดตะวันออกกลางและออสเตรเลียเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของการส่งออกรถยนต์อุปกรณ์ และส่วนประกอบ และทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป

การนำเข้า ลดลงทั้งมูลค่า ราคา และปริมาณ โดยราคานำเข้าลดลงตามการปรับตัวของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ทองคำ และอัญมณี มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสสามของปี 2555 คิดเป็นมูลค่า 54,274 ล้าน ดอลลาร์ สหรัฐ. หดตัวร้อยละ 2.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 10.3 ในไตรมาสก่อน เนื่องจากราคาและปริมาณการนำเข้าลดลงร้อยละ 2.5 และร้อยละ 2.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 และร้อยละ 8.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของการนำเข้าสินค้าในกลุ่มทองคำและอัญมณี

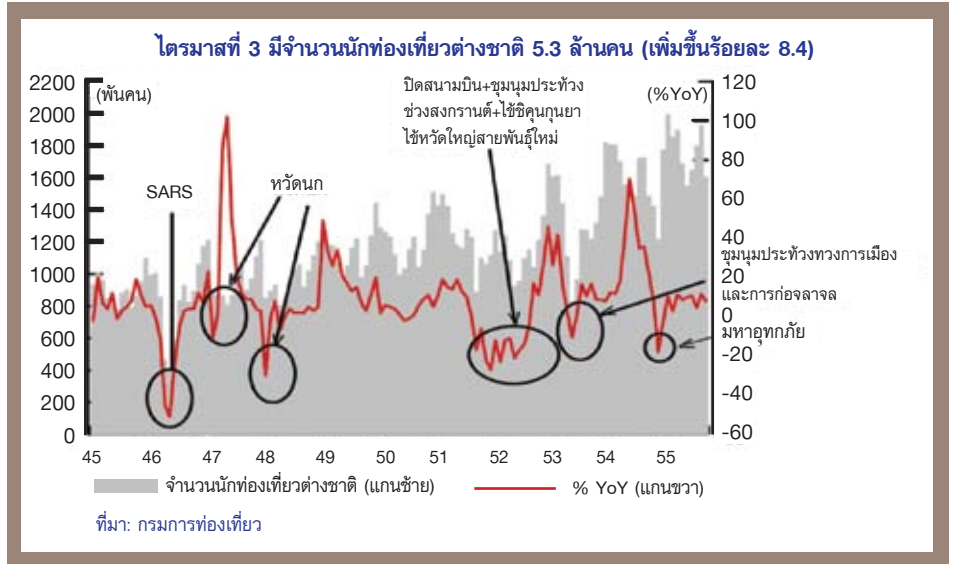
ด้านการผลิต สาขาเกษตรกรรม ขยายตัวเร่งขึ้นจากร้อยละ 1.8 ในไตรมาสที่สองเป็นร้อยละ 8.6 ในไตรมาสนี้ ตามการขยายตัวของผลผลิตทางการเกษตรในหมวดพืชผลและปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.5 และ 7.0 ตามลำดับ โดยผลผลิตข้าวเปลือก มันสำปะหลัง และยางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ 57.7 27.0 และ ร้อยละ 8.3 ตามลำดับ เนื่องจาก (1) การขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตต่อไร่ของข้าวนาปีข้าว

นาปรังและมันสำปะหลัง และ (2) ผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ให้ผลผลิต โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ให้ผลผลิตใน ภาคตะวันออก และตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกยางพาราใน 36 จังหวัด ภายใต้โครงการปลูกยางพารา 1 ล้านไร่ ช่วงปี 2547 - 2549 อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของผลผลิตในทุกหมวดสินค้าส่งผลให้รายได้เกษตรกรขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสที่สามของปี แม้ว่าราคาสินค้าเกษตรจะยังคงลดลงต่อเนื่องก็ตาม

สาขาอุตสาหกรรม ในไตรมาสที่ 3 หดตัวร้อยละ 1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.8 ในไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งสอดคล้องกับการหดตัวของดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมที่หดตัวร้อยละ 10.2 ในไตรมาสนี้ เนื่องจากการหดตัวของอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออกที่หดตัวร้อยละ 27.4 โดยการผลิตรถดีเซลดีเซลเครื่องยนต์ ส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และอาหารทะเลแช่แข็งหดตัวร้อยละ 37.2 30.9 และร้อยละ 24.6 ตามลำดับ เนื่องจาก (1) ผู้ผลิตรถดีเซลดีเซลเครื่องยนต์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ ประกอบกับผู้ผลิตบางส่วนยังอยู่ในช่วงปรับตัว (2) วิกฤติเศรษฐกิจยุโรปและการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนส่งผลให้อุปสงค์ต่อสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกลดลง และ (3) ผู้บริโภคชะลอการตัดสินใจในช่วงก่อนการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมยานยนต์ยังคงขยายตัวสูงที่ร้อยละ 42.8 ตามการขยายตัวของการส่งออกและการบริโภคในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการคืนภาษีสำหรับผู้ซื้อรถยนต์คันแรก ซึ่งจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของการผลิตรถยนต์นั่งความจุกระบอกลดไม่เกิน 1,800 ซีซี ถึงร้อยละ 102.3 และร้อยละ 72.9 ในไตรมาสที่สองและสาม ตามลำดับ แม้กระนั้นก็ตามการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูงยังคงหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 เริ่มจาก อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องแต่งกาย เครื่องหนัง และสิ่งทอตามลำดับ

อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 64.3 ในไตรมาสก่อน เป็นร้อยละ 65.5 ในไตรมาสนี้ โดยอุตสาหกรรมสำคัญที่มี

อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้น ประกอบด้วยอุตสาหกรรมยานยนต์ (เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 94.2 เป็น 106.7) โดยเฉพาะการผลิตรถยนต์นั่งความจุกระบอกลดไม่เกิน 1,800 ซีซี และรถบรรทุก ปิกอัพน้ำหนักบรรทุก 1 ตัน ขับเคลื่อน 2 ล้อ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 39.0 เป็น 43.6) และอุตสาหกรรมยางและพลาสติก (เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 63.5 เป็น 69.3)

สาขาการค้าปลีกค้าส่ง การค้าปลีกค้าส่งขยายตัวร้อยละ 4.1 ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.4 ในไตรมาสที่แล้ว ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการหดตัวอย่างต่อเนื่องของหมวดวัสดุก่อสร้างและการเกษตรและสัตว์มีชีวิตตามการหดตัวของภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการส่งออก อย่างไรก็ตามหมวดยานยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงยังคงขยายตัวต่อเนื่อง

สาขาก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 9.8 เร่งตัวขึ้น จากการขยายตัวร้อยละ 6.9 ในไตรมาสที่ผ่านมาโดยการก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 9.9 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการขยายตัวของการก่อสร้างในพื้นที่เดิมที่ได้ยื่นขออนุญาตก่อสร้างในช่วงก่อนหน้า ในขณะที่การก่อสร้างภาครัฐขยายตัวร้อยละ 11.3 ตามงบลงทุนของภาครัฐที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้มากขึ้น

ทั้งนี้ ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ขยายตัวร้อยละ 14.4 ในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างในไตรมาสที่สาม เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาตามการเพิ่มขึ้นของราคาผลิตภัณฑ์คอนกรีต ไม้ และสุขภัณฑ์

ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องร้อยละ 19.9 3.4 และ 0.2 ตามลำดับ

สาขาอสังหาริมทรัพย์ ขยายตัว ร้อยละ 4.4 เร่งตัวขึ้นเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อน โดยความต้องการซื้อที่อยู่อาศัยยังคงขยายตัวสะท้อนจากยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่ออสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ที่ขยายตัวร้อยละ 9.8 ในด้านอุปทานยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ ขยายตัวร้อยละ 15.6 ในขณะที่ระดับราคายังคงเพิ่มขึ้น เช่น อาคารชุดและที่ดินราคาเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.9 และ 6.5 ตามลำดับ

สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 6.9 เทียบกับร้อยละ 8.6 ในไตรมาสที่ผ่านมา โดยไตรมาสนี้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยจำนวน 5.3 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งส่งผลให้มีรายรับจากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น 236,199 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 212,333 ล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.2 ในขณะที่อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 57.6 เทียบกับร้อยละ 56.9 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

นักท่องเที่ยวต่างชาติ มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุดในไตรมาสนี้เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2554 ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนเพิ่มขึ้น 251,592 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 47.8 รองลงมา คือ เวียดนาม และญี่ปุ่น ซึ่งเพิ่มขึ้น 36,495 และ 28,097 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.4 และร้อยละ 8.2 ตามลำดับ นอกจากนี้

การท่องเที่ยวในประเทศยังขยายตัวต่อเนื่อง โดยสังเกตจากจำนวนเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารของสายการบินต้นทุนต่ำขยายตัวร้อยละ 6.2 และร้อยละ 14.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามลำดับ

การจ้างงาน ในไตรมาสที่สามมีการจ้างงาน 39.52 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 0.6 ตามการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานในสาขาอุตสาหกรรม เกษตร และก่อสร้าง โดย 1) สาขาอุตสาหกรรมมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจำนวน 350,930 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเร่งการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน 2) ภาคเกษตรมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจำนวน 227,990 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากผลผลิตการเกษตรที่ขยายตัวต่อเนื่อง เช่น ข้าว มันสำปะหลัง และยางพารา และ 3) สาขาก่อสร้างมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจำนวน 143,500 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 สอดคล้องกับการขยายตัวของภาคการก่อสร้างทั้งภาครัฐและเอกชนการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นในสามสาขาดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคบริการ ซึ่งจะเห็นได้จากการลดลงของการจ้างงานในสาขาโรงแรมและภัตตาคารและค้าส่งและค้าปลีกร้อยละ 11.2 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ สำหรับผู้ว่างงานเฉลี่ยในไตรมาสนี้มีจำนวน 232,387 คน เพิ่มขึ้น 30,053 คน เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตามตลาดแรงงานยังคงอยู่ในภาวะตึงตัวอย่างต่อเนื่องนับจากไตรมาสแรกของปี 2553 และมีแนวโน้มที่จะตึงตัวมากขึ้น โดยสัดส่วนของตำแหน่งงานว่างทั้งประเทศต่อผู้สมัครงานใหม่อยู่ที่ร้อยละ 1.4 เทียบกับร้อยละ 0.8 ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองของปี

ภาวะการคลัง

การจัดเก็บรายได้ ในไตรมาสที่สามปีงบประมาณ 2555 (กรกฎาคม-กันยายน 2555) รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สุทธิ 545,665.0 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 13,226.0 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.4 โดยเฉพาะการจัดเก็บรายได้จากภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต่ำกว่าประมาณการ 37,467.5 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 15.1 ซึ่งเป็นผลจากปัญหาอุทกภัยในช่วงปลาย

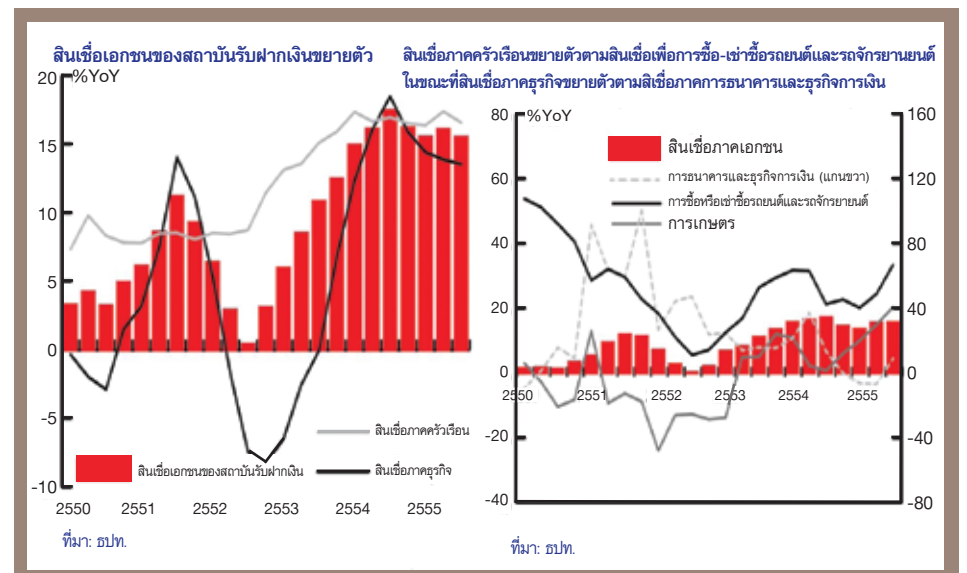
ปี 2554 และปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศ คู่ค้าได้ส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของภาคธุรกิจประกอบกับนโยบายของรัฐบาลในการปรับลดภาษีเงินได้ นิติบุคคลจากร้อยละ 30 เป็นร้อยละ 23 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และธนาคารพาณิชย์มีการกันเงินกำไรสำรองเพื่อหนี้สูญเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับหนี้เสียที่อาจเพิ่มขึ้นจากวิกฤติยุโรป เป็นสำคัญ

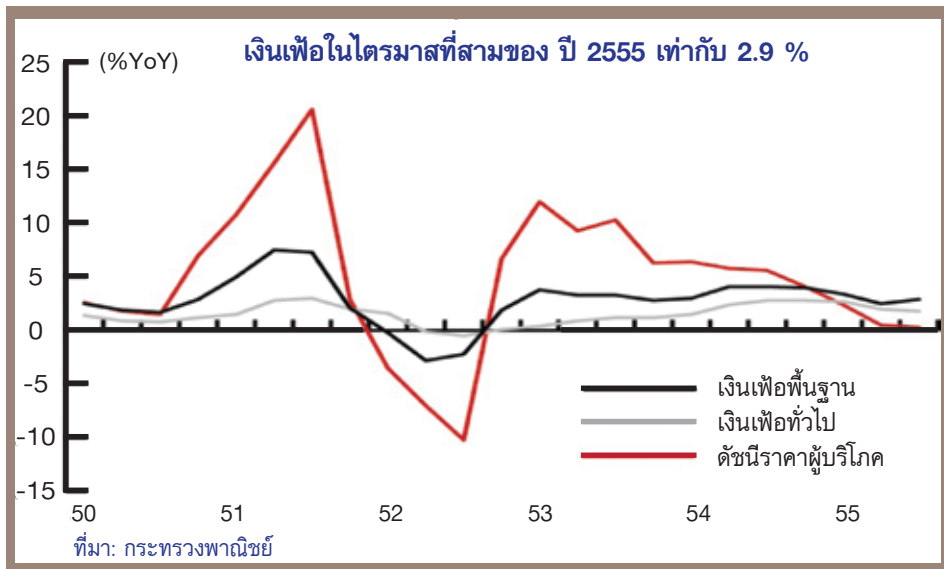
นอกจากนี้ การขยายเวลาการปรับลดอัตราภาษีน้ำมันดีเซลเหลือลิตรละ 0.005 บาท ได้ส่งผลกระทบต่อให้การจัดเก็บรายได้จากภาษีสรรพสามิตน้ำมันฯ ต่ำกว่าประมาณการ 24,222.0 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 60.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น 41,513.8 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.2 โดยการจัดเก็บรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่ม การนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจ และภาษียุทธยนต์เพิ่มขึ้น 34,547.9, 17,908.4 และ 15,628.7 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.3 94.3 และร้อยละ 62.6 ตามลำดับ รวมทั้งปีงบประมาณ 2555 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,977,450.9 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ ร้อยละ 0.1 แต่เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณก่อนร้อยละ 4.6 โดยปัจจัยบวกมาจากการขยายตัวของการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งทำให้การจัดเก็บรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษียุทธยนต์เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงการเร่งนำส่งรายได้แผ่นดินของรัฐวิสาหกิจสำหรับปัจจัยลบมาจากนโยบายของรัฐบาลในการปรับลดอัตราภาษีเงินได้ นิติบุคคล การขยายเวลาการปรับลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมัน และปัญหาอุทกภัยเป็นสำคัญ

ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายทรงตัว ในไตรมาสที่สามของปี 2555 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่องจากไตรมาส 2 ที่ร้อยละ 3.00 เนื่องจากประเมินว่าอัตราดอกเบี้ยในระดับปัจจุบันยังคงอยู่ในระดับที่สามารถสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ดี และอัตราเงินเฟ้อยังคงเคลื่อนไหวในกรอบเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ 3 ธนาคารกลางของประเทศต่างๆ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมากขึ้น เช่น ธนาคารกลางยุโรป (ECB) จีน ฟิลิปปินส์ และเกาหลีใต้ เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มชะลอตัวลง ล่าสุดในเดือนตุลาคม กนง. มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 2.75 ต่อปี เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศ เนื่องจากประเมินว่าเศรษฐกิจในภูมิภาคและเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มชะลอตัวลงมากกว่าที่คาดการณ์ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการผลิตเพื่อส่งออกของไทยมากขึ้น

อัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์ไทยทรงตัวตามอัตราดอกเบี้ยนโยบายในไตรมาสที่สามของปี 2555 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนและอัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ยของ 4 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ทรงตัว ต่อเนื่องจากไตรมาส 2 ที่ร้อยละ 2.86 ต่อปีและร้อยละ 7.13 ต่อปีตามลำดับ สอดคล้องกับการทรงตัวของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงปรับตัวลดลงจากไตรมาสที่สอง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัว

สูงขึ้นในเดือนกันยายน โดย ณ สิ้นไตรมาสที่สาม อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ -0.52 ต่อปีและร้อยละ 3.75 ต่อปีตามลำดับ และ ณ สิ้นเดือนตุลาคม อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนและอัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ยของ 4 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ปรับตัวลดลง ตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) อย่างไรก็ตาม การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งนี้ ส่งผลให้ส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และเงินฝากเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อย

สินเชื่อกภาคเอกชน (ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ) ขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 15.7 เร่งตัวขึ้นจากการขยายตัวของสินเชื่อภาคครัวเรือน ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.4 เร่งตัวขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 16.4 ในไตรมาสก่อน โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่เร่งตัวสูงขึ้นตามความต้องการซื้อที่เพิ่มขึ้น จากการดำเนินมาตรการคินภาษีให้กับผู้ซื้อรถยนต์คันแรกของรัฐบาลที่จะสิ้นสุดภายในสิ้นปี 2555 สำหรับสินเชื่อภาคธุรกิจ ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 12.6 โดยเฉพาะในภาคการเกษตรและภาคการธนาคารและธุรกิจการเงินที่ขยายตัวได้ดีในไตรมาสนี้ ในขณะที่สินเชื่อภาคการผลิตยังคงขยายตัวในระดับต่ำภายหลังจากเริ่มมีสัญญาณหดตัวในการผลิตของภาคอุตสาหกรรมตั้งแต่ไตรมาสแรก จำนวนบัตรเครดิตและยอดสินเชื่อคงค้างลดลงเล็กน้อยตามความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัว

ลดลง สัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs1) ต่อสินเชื่อคงค้างลดลงต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 1.16

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในไตรมาสที่สามของปี 2555 อยู่ที่ร้อยละ 2.9 เร่งตัวจากร้อยละ 2.52 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานและอาหารสดเป็นสำคัญ โดยดัชนีราคาในหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อน เนื่องจากการยกเว้นการจัดเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงของภาครัฐในช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งทำให้ดัชนีเพิ่มขึ้นจากฐานที่ต่ำ และการปรับขึ้นค่า FT งวดในเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2555 ซึ่งปรับขึ้น 30 สตางค์ต่อหน่วย และปรับขึ้นอีก 18 สตางค์ต่อหน่วยในเดือนกันยายน-ธันวาคม 2555 ในขณะที่ดัชนีราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาผักผลไม้ เนื่องจากสภาพอากาศที่แปรปรวน และส่งผลให้มีปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.8 ชะลอตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของราคาอาหารสำเร็จรูปที่บริโภคทั้งในและนอกบ้าน

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET index) และมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยปรับตัวสูงขึ้นจากการช้อนาตลาดของนักลงทุนต่างชาติ ณ สิ้นไตรมาสที่สาม SET index ปิดที่ 1,298.8 จุด เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า และทำจุดสูงสุดสูงที่ 1,300.2 จุด โดยตลอดทั้งไตรมาสดัชนีเคลื่อนไหวผันผวนในทิศทางขาขึ้นตามสภาพคล่องในระบบการเงินโลกที่เพิ่มสูงขึ้น

จากการเข้าซื้อพันธบัตรใหม่ของธนาคารกลางยุโรป (ECB) อย่างต่อเนื่อง และการคาดการณ์การว่าอัตราผลตอบแทนพันธบัตรในสหรัฐฯ จะลดลงตามนโยบายขยายปริมาณเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ (FED) อย่างไม่มีกำหนด ทั้งนี้ดัชนีราคาหลักทรัพย์ปรับเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มธุรกิจการเงิน และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ที่ปรับเพิ่มขึ้นมากมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้นเป็น 30.2 พันล้านบาท จาก 28.6 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า และนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิรวม 1.5 พันล้านบาท เทียบกับยอดขายสุทธิ 19.3 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า ทำให้ยอดซื้อสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ สะสมรวม 9 เดือนมีจำนวน 65.0 พันล้านบาท

ภาพรวมเศรษฐกิจโลกไตรมาสที่ 3 ปี 2555

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 3 ชะลอตัวลงมากเนื่องจาก 1) ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจทำให้เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซนหดตัว 2) เศรษฐกิจจีนขยายตัวต่ำสุดในรอบ 13 ไตรมาสเนื่องจากได้รับผลกระทบจากการหดตัวของเศรษฐกิจยุโรปซึ่งเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 2 และความพยายามของทางการจีนในการลดความร้อนแรงของเศรษฐกิจเพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อในช่วงกลางปี 2554 ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจมากขึ้นในปี 2555 ตลอดจนการชะลอการตัดสินใจของนักลงทุนในช่วงการเปลี่ยนถ่ายอำนาจทางการเมือง 3) เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาขยายตัวในเกณฑ์ต่ำเนื่องจากได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีนและการหดตัวของเศรษฐกิจยุโรป รวมทั้งความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหา Fiscal Cliff ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นใจของภาคธุรกิจและการลงทุนนอกภาคการก่อสร้าง และ 4) การชะลอตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นเนื่องจากการลดลงของแรงส่งจากรายจ่ายเพื่อการฟื้นฟูบูรณะประเทศ การแข็งค่าของเงินเยนและผลกระทบซ้ำเติมจากปัญหาข้อขัดแย้งกับจีน การชะลอตัวทางเศรษฐกิจในประเทศสำคัญๆ ดังกล่าว ทำให้การค้าโลกชะลอตัวลง และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศที่พึ่งพิงการส่งออกสูง

อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจในยุโรปเริ่มมีความคืบหน้าและชัดเจน

มากขึ้น การดำเนินมาตรการการเงินและการคลังแบบผ่อนคลายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศสำคัญๆ ซึ่งรวมถึงการใช้มาตรการขยายปริมาณเงินในสหรัฐฯ ยุโรปและญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่อง และการเร่งแก้ไขปัญหา Fiscal Cliff ในสหรัฐฯ ทำให้บรรยากาศความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยภาพรวมปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่ภาคเศรษฐกิจจริงเริ่มส่งสัญญาณการฟื้นตัวอย่างช้าๆ ในไตรมาสที่ 4 ซึ่งคาดว่าจะทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2555 ขยายตัวร้อยละ 3.3 และร้อยละ 3.3 ตามลำดับชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.9 และร้อยละ 5.8 ในปี 2554

สรุปภาวะเศรษฐกิจไทยในปี 2555

เศรษฐกิจไทยในปี 2555 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในปี 2554 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปีที่ร้อยละ 3.0 เทียบกับร้อยละ 3.8 ในปี 2554 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 0.8 ของ GDP ลดลงจากการเกินดุลร้อยละ 1.7 ของ GDP ในปี 2554 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2555 จะขยายตัวร้อยละ 5.5 ซึ่งเป็นขบถล่างของการประมาณการร้อยละ 5.5 - 6.0 ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2555 โดยมีเหตุผลดังนี้

1) การฟื้นตัวของภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วมมีความล่าช้ากว่าสมมติฐานในการประมาณการเศรษฐกิจครั้งที่ผ่านมา โดยล่าสุดในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555

ยังมีกิจการจำนวน 155 ราย ที่ยังไม่สามารถกลับมาดำเนินกิจการหรือคิดเป็นร้อยละ 18.5 ของจำนวนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม และสามารถกลับมาผลิตได้บางส่วนจำนวน 460 รายซึ่งเป็นระดับที่ใกล้เคียงกับข้อมูลในเดือนสิงหาคม สถานการณ์ดังกล่าว ทำให้การผลิตภาคอุตสาหกรรม และการส่งออกในช่วงครึ่งหลังของปีขยายตัวต่ำกว่าที่ประมาณการไว้เดิมและทำให้โอกาสที่เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวเกินร้อยละ 5.5 ลดลง

2) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกมีความล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวของราคาและปริมาณสินค้าส่งออก โดยการผลิตและการส่งออกของประเทศต่างๆ ของภูมิภาคเอเชียเริ่มกลับมาฟื้นตัวอย่างช้าๆ ในเดือนตุลาคม 2555 เทียบกับการเริ่มฟื้นตัวในเดือนกันยายน 2555 ในสมมติฐานการประมาณเศรษฐกิจครั้งที่ผ่านมา ทำให้ สศช. ปรับลดประมาณการการส่งออกในการแถลงข่าวครั้งนี้

3) แม้กระนั้นก็ตาม การขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในประเทศมีแนวโน้มที่จะขยายตัวสูงกว่าการคาดการณ์ในการแถลงข่าวครั้งที่ผ่านมา ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขยายระยะเวลามาตรการการคืนภาษีให้กับผู้ซื้อรถยนต์คันแรก ซึ่งช่วยลดผลกระทบจากความล่าช้าในการฟื้นตัวของภาคการผลิตและการส่งออก

แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2556

เศรษฐกิจโลกในปี 2556 มีแนวโน้มฟื้นตัวและขยายตัวอย่างช้าๆ ในครึ่งปีแรกก่อน

ที่การขยายตัวจะมีความชัดเจนมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจาก

1) ความคืบหน้าของการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจในประเทศสำคัญๆ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาในยุโรป ซึ่งส่งผลให้บรรยากาศทางเศรษฐกิจและการลงทุนปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวของกลุ่มประเทศสำคัญๆ ในกลุ่มนี้ รวมทั้งการเร่งแก้ไขปัญหา Fiscal Cliff ของสหรัฐฯ ซึ่งในกรณีฐานคาดว่าจะมีขนาดไม่เกินร้อยละ 1.2 ของ GDP

2) การดำเนินนโยบายการเงินและการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศสำคัญๆ อย่างต่อเนื่องตลอดช่วงปี 2555 ประกอบด้วย

1) การปรับลดอัตราดอกเบี้ย การปรับลดอัตราส่วนเงินสำรองและการประกาศมาตรการทางการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 1 ล้านล้านหยวนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของจีน ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงการชะลอตัวทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง

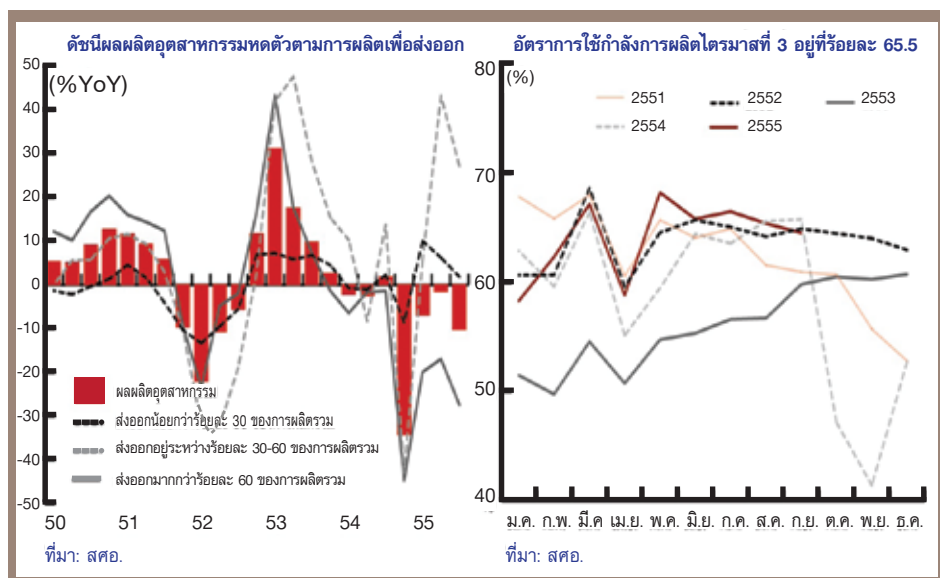
2) การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงสู่ระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ของธนาคารกลางยุโรป เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2555 รวมทั้งการใช้มาตรการขยายปริมาณเงินของทางยูโรเพื่อช่วยลดแรงกดดันในตลาดพันธบัตรของประเทศสมาชิกที่ประสบปัญหาหนี้รุนแรง

3) การประกาศคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ Fed ที่ร้อยละ 0-0.25 จนถึงกลางปี 2558 รวมทั้งการประกาศใช้มาตรการขยายปริมาณเงินมูลค่า 4 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อเดือนและแนวโน้มการขยายปริมาณเงินเพิ่มเติมจนกว่าเศรษฐกิจและการจ้างงานในสหรัฐฯ จะปรับตัวดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และ

4) การประกาศลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง ในประเทศสำคัญอื่นๆ

ทั้งนี้การดำเนินนโยบายการเงินและการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจดังกล่าวคาดว่าจะส่งผลชัดเจนมากขึ้นในปี 2556

ปัจจัยสนับสนุนดังกล่าว คาดว่าจะทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2556 ฟื้นตัวและขยายตัวประมาณร้อยละ 3.9 และร้อยละ 5.0 ตามลำดับปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.3 และร้อยละ 3.3 ในปี 2555 โดยในปี 2556 เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.4 แม้ว่าการฟื้นตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์และการขยายตัวของภาค

ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทย

(%YOY)	2553		2554					2555				
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M	สัดส่วน Q3/55
สหรัฐอเมริกา	21.3	7.8	21.3	17.5	3.9	13.4	-7.7	2.1	4.6	-1.2	1.8	9.7
ญี่ปุ่น	29.2	17.5	30.3	27.4	20.6	25.8	-4.5	-6.3	-1.2	-6.3	-4.6	10.2
สหภาพยุโรป (15)	19.7	12.0	24.1	20.3	25.5	23.3	-18.3	-16.9	-7.5	-19.2	-14.7	8.3
อาเซียน (9)	36.4	21.9	20.6	23.5	34.7	26.4	9.0	9.2	7.2	-9.0	1.9	23.0
ฮ่องกง	18.6	6.2	44.7	3.4	23.5	22.1	-33.3	-6.5	-8.3	9.8	-1.2	6.4
ตะวันออกกลาง	10.1	7.5	15.5	14.6	16.4	15.5	-15.8	6.5	9.8	4.5	6.9	4.9
จีน	33.2	22.2	24.8	22.7	41.3	29.9	2.6	1.4	13.7	-11.8	0.2	11.2
ออสเตรเลีย	9.2	-14.6	-1.3	-34.5	10.8	-10.8	-27.3	-9.6	20.5	23.7	11.5	4.9
รวมสินค้าออก	26.8	15.1	26.3	16.8	25.6	22.8	-6.1	-1.4	2.0	-3.8	-1.1	100
รวมสินค้าออกตามสถิติ ตุลการชำระเงิน	27.1	14.3	25.5	16.6	23.8	21.9	-6.5	-1.3	1.7	-3.0	-0.9	98.7

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การผลิตจะสนับสนุนการฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคครัวเรือนก็ตาม แต่ยังมีแรงดันจากการปรับลดรายจ่ายภาครัฐและการขึ้นภาษีสำคัญๆ ในปี 2556 (Fiscal Cliff) เศรษฐกิจกลุ่มยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.2 เนื่องจากประเทศส่วนใหญ่ยังคงได้รับผลกระทบจากมาตรการรัดเข็มขัดทางการคลังอย่างเข้มงวด แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ในระดับต่ำเป็นประวัติการณ์ และการอ่อนค่าของเงินยูโรจะสนับสนุนให้เศรษฐกิจเยอรมนีและฝรั่งเศสขยายตัวก็ตาม เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.3 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และการปรับตัวดีขึ้นของบรรยากาศทางเศรษฐกิจ และการลงทุนในยุโรปรวมทั้งผลจากการดำเนินมาตรการการเงินผ่อนคลายเป็นและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทางการคลังที่ผ่านมา ซึ่งจะส่งผลต่อเศรษฐกิจจีนมากขึ้นในปี 2556 ในขณะที่เศรษฐกิจญี่ปุ่นคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 1.9 ปี 2555 เนื่องจากการลดลงของแรงส่งจากรายจ่ายเพื่อฟื้นฟูและบูรณะประเทศ รวมทั้งข้อจำกัด การขยายตัวจากการแข็งค่าของเงินเยนและผลกระทบจากปัญหาความขัดแย้งจีน - ญี่ปุ่น

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2556

เศรษฐกิจไทยในปี 2556 มีแนวโน้มที่จะชะลอตัวเข้าสู่อัตราการขยายตัวปกติมากขึ้น อุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศยังคงมีพลวัตการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าชะลอตัวตามการลดลงของแรงส่งจากรายจ่ายเพื่อฟื้นฟูบูรณะประเทศภายหลังวิกฤติการณ์อุทกภัยแต่เม็ดเงินลงทุนใหม่ทั้งในภาครัฐและเอกชนจะมีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนการลงทุนโดยภาพรวม ในขณะที่เดียวกับการปรับตัวดีขึ้นของเงื่อนไขด้าน

เศรษฐกิจโลกทำให้ภาคการส่งออกมีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มที่จะอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งในด้านเสถียรภาพราคาการจ้างงานและดุลบัญชีเดินสะพัด อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศมากขึ้น ภายใต้แนวโน้มดังกล่าว การบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2555 และในปี 2556 ควรให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้เต็มศักยภาพควบคู่ไปกับการเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวและการป้องกันความเสี่ยงด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะเริ่มส่งสัญญาณการฟื้นตัวที่ชัดเจนมากขึ้นในไตรมาสแรกของปี 2556 ก่อนที่จะขยายตัวเร่งขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี เมื่อรวมกับฐานที่ต่ำในปี 2555 ซึ่งเกิดจากความล่าช้าในการฟื้นตัวของภาคการผลิตในครึ่งปีแรกและผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจยุโรปในไตรมาสที่ 3 ของ ปี 2555 คาดว่าจะส่งผลให้การผลิตและการส่งออกภาคอุตสาหกรรมในปี 2556 ขยายตัวในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ในขณะที่ราคาส่งออกสินค้าเกษตรมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวหลังจากอยู่ในภาวะซบเซาตลอดปี 2555 ซึ่งจะเป็ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในปี 2556

2) การฟื้นตัวของการค้าในกลุ่มคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตและการค้าสินค้าในกลุ่มคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกอยู่ในภาวะซบเซาตลอดปี 2555 เนื่องจากผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วม การขาด

แคลนอุปกรณ์และชิ้นส่วน การชะลอการตัดสินใจของผู้บริโภค ในช่วงครึ่งปีหลังเพื่อรอการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่และปัญหาเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบรุนแรงขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 3 ดังนั้น การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลกในปี 2556 การเปิดตัวของผลิตภัณฑ์ใหม่ (เช่น Windows 8, iPhone 5 และ Microsoft Surface ในช่วงปลายปี 2555) รวมทั้งการฟื้นตัวมากขึ้นของผู้ผลิตในประเทศและการลดลงของสินค้าคงคลังของผู้ผลิตในประเทศสำคัญๆ คาดว่าจะส่งผลดีต่อการผลิตและการส่งออกสินค้าในกลุ่มนี้

3) อุปสงค์ในประเทศที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดี แม้ว่าจะมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปี 2555 ก็ตาม โดยการขยายตัวของภาคบริโภคภาคเอกชนได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการผลิต แนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกในช่วงการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและแรงขับเคลื่อนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นของภาครัฐที่ยังคงส่งผลสืบเนื่องในปี 2556 ในขณะที่พลวัตการขยายตัวของการลงทุนยังมีอย่างต่อเนื่อง โดยการลงทุนใหม่มีแนวโน้มเร่งขึ้นและจะมีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนในปี 2556 แม้ว่าการลงทุนภาคเอกชนโดยภาพรวมจะมีแนวโน้มชะลอตัวลงตามการลดลงของรายจ่ายลงทุนเพื่อฟื้นฟูกำลังการผลิตก็ตาม

4) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐ ยังคงปัจจัยสนับสนุนสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ

5) แรงกดดันด้านอัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำตามราคาดำนัมนั้ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ และเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นจากปี 2555

ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

1) ปัญหาภัยแล้งยังเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญต่อการขยายตัวของการผลิตในภาคเกษตร ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกร การบริโภคภาคเอกชนและการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยภาพรวม

2) อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูงยังมีข้อจำกัดในการขยายตัว เนื่องจากต้นทุนค่าแรงที่มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาทและเศรษฐกิจยุโรป ซึ่ง

เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของสินค้าในกลุ่มนี้ยังคงอยู่ในช่วงของภาวะความตกต่ำทางเศรษฐกิจ

3) สภาพคล่องส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกที่เกิดจากมาตรการขยายปริมาณเงินของประเทศต่างๆ ยังเป็นความเสี่ยงที่อาจจะสร้างแรงกดดันให้เงินบาทแข็งค่าเร็วกว่าการคาดการณ์ในสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดปัญหาความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและการเงิน โดยเฉพาะในช่วงหลังของปีเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างชัดเจนมากขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้มีการโยกย้ายเงินทุนออกจากตลาดพันธบัตรของประเทศที่มีความปลอดภัย (Safe Haven) ออกมาแสวงหากำไรในตลาดเงินตลาดทุนของประเทศกำลังพัฒนาและตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ มากขึ้น

4) ราคาน้ำมัน ยังมีความเสี่ยงที่จะเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภายใต้แนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและสภาพคล่องส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกที่อยู่ในระดับสูง การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันในลักษณะดังกล่าวมีความเสี่ยงที่จะสร้างแรงกดดันด้านปัญหาเงินเฟ้อและสร้างแรงกดดันต่อการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย

สมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจ

1) เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก ในปี 2556 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.9 และร้อยละ 5.0 ตามลำดับ เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 3.3 และ 3.3 ในปี 2555 ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญๆ โดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีน ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.4 และร้อยละ 8.3 ตามลำดับ ในขณะที่เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่าจะชะลอตัวลงจากร้อยละ 1.9 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 1.0 และเศรษฐกิจยุโรปขยายตัวต่ำร้อยละ 0.2 แต่เป็นการปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 0.4 ในปี 2555

2) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี 2556 มีแนวโน้มอยู่ในช่วง 108 - 113 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เทียบกับ 109.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในปี 2555

3) อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยในปี 2556 คาดว่าจะเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบ 30.00 - 31.00 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. โดยคาดว่าอัตราแลกเปลี่ยน

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

(%YOY)	2553	2554						2555			
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M
การจ้างงานรวม (100%)	1.0	1.2	0.6	1.4	1.6	1.1	0.9	1.0	1.5	0.6	1.1
- ภาคเกษตร (38.7%)	0.5	2.4	2.1	6.4	2.3	3.2	-1.0	2.3	5.2	3.6	3.8
- นอกภาคเกษตร (61.3%)	1.3	0.4	-0.3	-1.5	1.1	0.0	2.3	0.2	-0.8	-1.4	-0.4
อุตสาหกรรม (13.8%)	-1.3	1.9	1.3	1.2	4.2	1.7	3.4	2.4	1.8	2.5	4.6
ก่อสร้าง (6.2%)	2.2	0.0	4.0	-6.5	4.3	-0.1	2.6	1.0	0.1	7.0	0.9
โรงแรมและภัตตาคาร (6.6%)	1.3	-3.2	-10.0	-2.3	2.3	-2.7	-5.8	-10.5	-14.3	-11.2	-12.2
ค้าส่งและค้าปลีก (15.7%)	3.0	-3.6	-2.9	-6.8	-3.4	-4.8	0.4	-0.9	0.6	-2.6	-1.1
จำนวนผู้ว่างงาน (แสนคน)	4.0	2.6	3.2	2.3	2.6	2.6	2.5	2.8	3.4	2.3	2.8
อัตราการว่างงาน	1.0	0.7	0.8	0.6	0.7	0.7	0.6	0.7	0.9	0.6	0.7

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เปลี่ยนยังคงมีความผันผวนในกรอบแคบๆ ในช่วงที่เหลือของปี 2555 และในช่วงไตรมาสแรกของปี 2556 ตามความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ในประเทศเศรษฐกิจสำคัญๆ อย่างไรก็ตาม ความคืบหน้าของการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจในสหรัฐฯ และยุโรปโชนคาดว่าจะส่งผลให้บรรยากาศความเชื่อมั่นของนักลงทุนปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกจะมีความชัดเจนมากขึ้นในช่วงหลังไตรมาสแรกของปี 2556 ซึ่งจะส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายสภาพคล่องส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกออกจากตลาดพันธบัตรในประเทศสำคัญๆ รวมทั้งมีแนวโน้มที่จะสร้างแรงกดดันต่อค่าเงินบาทมากขึ้น

4) ราคาสินค้าส่งออกและนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0-5.0 และร้อยละ 3.5-4.5 ตามลำดับเทียบกับการเพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ 0.5 และร้อยละ 1.8 ในปี 2555 ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าในตลาดโลก ซึ่งได้รับปัจจัยสนับสนุนจาก (1) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ทำให้ความต้องการและราคาสินค้าสำคัญๆ ปรับตัวเพิ่มขึ้น (2) การอ่อนค่าของเงินเหรียญสหรัฐฯ และเงินสกุลยูโร (3) การเก็งกำไรในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ในช่วงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและสภาพคล่องส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์สูง

5) นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยตลอดปี 2556 จำนวน 22.5 ล้านคน เทียบกับ 21.9 ล้านคนในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7

การประมาณการเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจไทยในปี 2556 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.5 - 5.5 อัตราเงินเฟ้อในช่วงร้อยละ 2.5 - 3.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.0 ของ GDP เศรษฐกิจไทยมีศักยภาพ

ที่จะขยายตัวได้สูงถึงร้อยละ 5.0 ภายใต้เงื่อนไข (1) เศรษฐกิจโลกขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.9 (2) ราคาน้ำมันเฉลี่ยในปี 2556 ไม่สูงเกินเฉลี่ย 113 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนของภาครัฐไม่ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 80 และสามารถเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้กรอบแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและแผนลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานไม่ต่ำกว่า 60,000 ล้านบาท และ 10,000 ล้านบาท ตามลำดับ และ (4) ไม่มีปัญหาภัยแล้งที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตในภาคการเกษตรอย่างรุนแรง

องค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556

1) การบริโภครวมขยายตัวร้อยละ 3.8 เทียบกับประมาณร้อยละ 5.3 ในปี 2555 โดยที่การบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.0 ชะลอตัวลงจากประมาณร้อยละ 5.2 ในปี 2555 ตามการลดลงของแรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายใช้สอย เพื่อทดแทนความเสียหายจากภาวะน้ำท่วม แต่ยังมีปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวจาก 1) แนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าในตลาดโลก 2) มาตรการปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำทั่วประเทศ 3) การฟื้นตัวของภาคการผลิต 4) แรงส่งจากมาตรการคืนภาษีสำหรับผู้ซื้อรถยนต์คันแรก ซึ่งจะยังส่งผลต่อการบริโภคภาคเอกชนอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งปีแรก และ 5) แรงกดดันด้านเงินเฟ้อยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงมากนัก ในขณะที่การบริโภคภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 2.5 ตามการเพิ่มขึ้นของกรอบประมาณการจ่ายภาครัฐ

2) การลงทุนรวมขยายตัวประมาณร้อยละ 8.1 เทียบกับร้อยละ 12.0 ในปี 2555 โดยการลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.0 ชะลอตัวลงจากประมาณร้อยละ 13.7

ในปี 2555 ตามการลดลงของแรงส่งจากการลงทุนเพื่อฟื้นฟูความเสียหายจากภาวะน้ำท่วม แต่การลงทุนใหม่จะมีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชนในปี 2556 เนื่องจากปัจจัยพื้นฐานด้านการลงทุนของไทยยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งจะเห็นได้จากมูลค่าโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน และมูลค่าของโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2555 ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 97.1 และร้อยละ 155.9 ตามลำดับ ในขณะที่การลงทุนภาครัฐยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นจากประมาณร้อยละ 5.7 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 8.5 ในปี 2556 ตามการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนภาครัฐที่กำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายไว้ที่ร้อยละ 80 และ ปัจจัยสนับสนุนเพิ่มเติมจากการเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้แผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและแผนลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน

3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 เทียบกับประมาณร้อยละ 5.5 ในปี 2555 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าส่งออกร้อยละ 4.2 ตามสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจและการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกร้อยละ 8.0 เทียบกับประมาณร้อยละ 5.0 ในปี 2555 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การฟื้นตัวของการค้าในกลุ่มสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การลดลงของระดับสินค้าคงคลังในประเทศต่างๆ ในปี 2555 ซึ่งเศรษฐกิจโลกมีความไม่แน่นอนอยู่สูง รวมทั้งการฟื้นตัวของภาคการผลิตในประเทศและฐานการขยายตัวที่ต่ำในปีที่ผ่านมา เมื่อรวมกับการส่งออกภาคบริการที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามภาคการท่องเที่ยว คาดว่าปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 7.8 เร่งตัวขึ้นจากประมาณร้อยละ 4.2 ในปี 2555

4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 8.8 ในปี 2555 โดยราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ตามสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจ ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าสินค้า คาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 8.7 ตามมูลค่าการส่งออกที่เร่งตัวขึ้น

รวมทั้งการลงทุนที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง และค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่ามากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ความต้องการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวต่อเนื่อง เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้น คาดว่าจะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2556 ขยายตัวร้อยละ 8.5 เทียบกับประมาณร้อยละ 6.8 ในปี 2555

5) ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด คาดว่าจะเกินดุลประมาณ 1.37 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และ 3.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ตามลำดับ เพิ่มขึ้นจากการเกินดุลประมาณ 1.26 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และ 2.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2555

6) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ โดยอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปี คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 2.5 - 3.5 โดยในกรณีฐานคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะยังคงอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี 2555 เนื่องจากราคาน้ำมันในตลาดโลกเฉลี่ยทั้งปียังไม่มีความผันผวนเพิ่มขึ้นมากนัก ในขณะที่เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาประกอบด้วย (1) การปรับโครงสร้างราคาพลังงานในประเทศ และ (2) แรงกดดันจากสภาพคล่องส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกที่อาจส่งผลให้ราคาน้ำมันและราคาสินค้าในตลาดโลกเพิ่มขึ้นเร็วกว่าการคาดการณ์

การบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาค

เศรษฐกิจไทยในปี 2556 มีแนวโน้มที่จะชะลอตัวเข้าสู่อัตราการขยายตัวปกติมากขึ้น ในขณะที่แรงกดดันที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลกและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากภาวะน้ำท่วมจะเปิดโอกาสให้ภาครัฐสามารถดำเนินมาตรการ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจและให้น้ำหนักความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น ดังนั้น การบริหารจัดการเศรษฐกิจในปี 2556 จึงควรให้น้ำหนักกับการดำเนินมาตรการเพื่อให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้ตามศักยภาพควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจและ

การป้องกันความเสี่ยงด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ

1) เร่งรัดการส่งออก โดยเฉพาะการส่งออก ไปยังตลาดที่มูลค่าการส่งออกในปี 2555 ปรับตัวลดลงมาก รวมทั้งการแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีไข่มุก (NTB) ในตลาดส่งออกที่มีความสำคัญ

2) เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการดำเนินการตามโครงการลงทุนสำคัญๆ ของภาครัฐ โดยเฉพาะโครงการลงทุนภายใต้แผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แผนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการเร่งรัดแผนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว

3) ติดตามและเตรียมการเพื่อรองรับแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาท โดย 1) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับภาคการผลิตและส่งออก โดยเฉพาะในกลุ่ม SMEs ที่มีสัดส่วนของต้นทุนค่าแรงสูงและมีรายรับเป็นเงินตราต่างประเทศ 2) การสร้างโอกาสจากการแข็งค่าของเงินบาท โดยเฉพาะการส่งเสริมให้นักลงทุนไทยไปลงทุนในต่างประเทศ (TDI) การส่งเสริมการลงทุนในเครื่องจักรของภาคการผลิต และเร่งรัดการนำเข้าของโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ และ 3) การดำเนินนโยบายการเงินที่สอดคล้องกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาท เศรษฐกิจในประเทศที่ยังอยู่ในช่วงฟื้นตัวและแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในกรอบเป้าหมายของนโยบายการเงิน

4) ดำเนินการปรับโครงสร้างราคาพลังงานตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริงและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

5) การปรับกฎระเบียบด้านการค้า และการลงทุน เพื่อให้สามารถได้รับประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้าการเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานภายใต้กรอบข้อตกลงการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี 2558 ได้อย่างเต็มที่

ผลกระทบของการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท

ดร. สมศจึ กิจสมบัติ พายสภิติและข้อสนเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทย

"บทความเรื่อง **ผลกระทบของการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท** ทางสมาคมฯ เห็นว่ามีความสอดคล้องกับแนวโน้มและทิศทางของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในปี 2556 จึงขอสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาบางส่วนจากบทความฉบับเต็ม เพื่อเผยแพร่ในวารสารสมาคมฯ ฉบับนี้"

แนวคิดเรื่องการเติบโตอย่างทั่วถึง (Inclusive growth) และการตกอยู่ในกับดักของประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ถูกกล่าวขานอย่างแพร่หลายในขณะนี้ โดยหนึ่งในหลายปัจจัยที่จะช่วยให้การเติบโตแพร่กระจายอย่างทั่วถึง ประเทศมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นต่อเนื่อง และแข็งแกร่งได้คือ การที่ประชากรมีรายได้สูงขึ้นมีชีวิตและฐานะความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพ และมีความรู้ความสามารถ เนื่องจากประชากรคือ กำลังแรงงานของประเทศซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยการผลิตขั้นต้น (Primary factor) ที่สำคัญนอกเหนือไปจากที่ดิน ทุน ทรัพยากรธรรมชาติ นวัตกรรม และเทคโนโลยี นอกจากนี้ แรงงานยังเป็นแหล่งสำคัญของการใช้จ่ายและการออมหากการจ้างงานในประเทศอยู่ในระดับสูง แรงงานมีคุณภาพและมีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่าย ก็จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้สามารถเติบโตได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน ดังนั้นความเข้าใจและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในภาคแรงงานอย่างเหมาะสมและทันการณ์ช่วยลดปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และทำให้ศักยภาพการผลิต (Potential output) ของประเทศสูงขึ้น

หากต้องการวิเคราะห์ถึงคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานว่ามีมาตรฐานหรือไม่ นั้น ปัจจัยที่สามารถใช้เพื่อช่วยวิเคราะห์ได้ระดับ

หนึ่งคือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่แรงงานได้รับ และปัจจัยดังกล่าวนี้เองได้ถูกกล่าวขานกันมากในปัจจุบัน เนื่องจากค่าจ้างขั้นต่ำที่แรงงานได้รับอยู่ในระดับที่ต่ำจนกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงาน เพราะหากพิจารณาปริมาณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization หรือ ILO) ที่ระบุไว้ว่าเป็นระดับของค่าจ้างที่ช่วยปกป้องแรงงานระดับล่างจากความยากจน (Poverty Safety Net) และสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้แก่แรงงาน กล่าวคือ ช่วยให้แรงงานได้รับประโยชน์ของการพัฒนาและการเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกับกลุ่มเศรษฐกิจอื่น (Fair Wage) แต่ในความเป็นจริงกลับพบว่า ค่าจ้างขั้นต่ำของไทยยังไม่ได้เป็น Fair wage ใดๆ ที่ประเทศไทยมีการใช้ระบบอัตราค่าจ้างขั้นต่ำมาตั้งแต่ปี 2515 และได้พัฒนามาเป็นลำดับ โดยมีคณะกรรมการค่าจ้างแบบไตรภาคีเป็นผู้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เพื่อดูแลผลประโยชน์ของทั้งฝ่ายลูกจ้างและฝ่ายนายจ้าง พร้อมทั้งไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อเศรษฐกิจมหภาค อย่างไรก็ตาม อัตราค่าจ้างขั้นต่ำยังไม่ได้ช่วยให้แรงงานหลุดพ้นจากความยากจนหรือช่วยสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจได้เท่าที่ควร ตามเป้าหมายของการมีระบบอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จึงสะท้อนได้ว่าระบบของการกำหนด

ค่าจ้างขั้นต่ำ (Minimum wage setting) และการกำหนดอัตราค่าจ้างอื่นๆ โดยอิงกับกรอบของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำยังมีข้อจำกัดในทางปฏิบัติ ซึ่งหากไม่มีการทบทวนและปรับปรุงก็อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพของแรงงานในระยะยาวได้

หากเห็นว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปัจจุบันยังอยู่ในระดับที่ไม่เหมาะสม ไม่ได้ช่วยบรรเทาปัญหาความยากจน และสร้างความเป็นธรรมทางรายได้ให้แก่แรงงานระดับล่าง การปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจึงเป็นเรื่องที่จำเป็น เพราะนอกจากจะช่วยให้แรงงานระดับล่างมีรายได้เพิ่มขึ้นแล้ว ยังจะช่วยดึงค่าจ้างทั้งระบบให้สูงขึ้นได้ แต่การขึ้นค่าจ้างจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นและกระทบผลประโยชน์ประกอบการ โดยเฉพาะหากมีการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำแบบก้าวกระโดด จึงเป็นที่ถกเถียงกันอย่างกว้างขวางถึงผลกระทบของการเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาทต่อวันทั่วประเทศ จากระดับเฉลี่ยทั้งประเทศที่ 157 บาทต่อวัน ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและไม่สามารถใช้ปัจจัยการผลิตอื่นทดแทนแรงงานและมีผลกำไรอยู่ในระดับต่ำก็จะได้รับผลกระทบมาก เพราะเป็นการยากที่จะปรับตัวในระยะสั้นได้ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมในกลุ่มเครื่องหนัง ก่อสร้าง สิ่งทอ และเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น ส่วนอุตสาหกรรมที่ไม่ได้ใช้แรงงาน

อย่างเข้มข้นและมีกำไรสูง อย่างเช่น ยานยนต์ บริการธุรกิจ ปีโตรเคมี จะปรับตัวได้ง่ายกว่า

การที่จะประเมินผลกระทบในระดับอุตสาหกรรมและต่อเนื่องไปจนถึงเศรษฐกิจโดยรวมได้นั้นจำเป็นต้องฐานข้อมูลด้านแรงงาน และค่าจ้างที่ดี พร้อมกับเครื่องมือในการประเมินผลกระทบ เพื่อช่วยให้การกำหนดขนาดและทิศทางของอัตราค่าจ้างได้อย่างเหมาะสม และสามารถหาแนวทางรองรับกับผลกระทบต่างๆ ที่จะตามมาได้ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษาความเหมาะสมหรือเพียงพอของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในมิติของการช่วยแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาความยากจน และในเรื่องของความเป็นธรรม 2) ศึกษาผลกระทบของการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำแบบก้าวกระโดดเป็น 300 บาท ที่กำลังได้รับการกล่าวขานมากในขณะนี้ โดยพัฒนาแบบจำลองเศรษฐกิจแบบดุลยภาพทั่วไป (General Equilibrium Model) เพื่อใช้ เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และตอบโต้ภัยเรื่องผลกระทบของ เนื่องจากช่วยให้สามารถวิเคราะห์ ได้ลึกถึงระดับอุตสาหกรรม (Industry level) และในภาพรวม 3) ออกแบบทางเลือกนโยบาย (Designed policy option) เพื่อช่วยลดผลกระทบเชิงลบของการเพิ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำแบบก้าวกระโดด พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นเชิงนโยบายที่อิงจากผลของการศึกษา

ระดับเหมาะสมของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

การขึ้นค่าแรงขั้นต่ำและผลตอบแทนอื่นๆ ให้แก่แรงงานถูกกล่าวขานว่าจะทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น และกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดโลก โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจต้องอาศัยการส่งออกเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม การจะพึ่งแต่ค่าแรงถูกเพื่อกระตุ้นการผลิตอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโครงสร้างการผลิตคุณภาพแรงงาน และเศรษฐกิจในระยะยาว รวมทั้งความอยู่ดีกินดีของประชาชน และความก้าวหน้าทางสังคม จึงมีคำถามว่าค่าแรงขั้นต่ำในปัจจุบันอยู่ในระดับที่เหมาะสมหรือเพียงพอต่อการใช้จ่ายประจำวันของแรงงานไร้ฝีมือแล้วหรือยังคำตอบของความจำเป็นในการขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำของงานศึกษานี้ จะพิจารณาจากเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่ว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปัจจุบันอยู่ในระดับที่เหมาะสมแล้วหรือยัง ถ้าต่ำกว่าระดับที่เหมาะสมก็ควร

ต้องปรับเพิ่ม สำหรับคำว่าระดับที่ “เหมาะสม” นั้นมีหลายมิติ จึงจำเป็นต้องตั้งเกณฑ์ของคำว่าเหมาะสม เพื่อสามารถที่จะประเมินได้ว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันในปัจจุบันแตกต่างไปจากอัตราที่เหมาะสมเท่าไร

คำจำกัดความของคำว่า “เหมาะสม” ใน 3 ด้านคือ

(1) เหมาะสมต่อการใช้จ่ายตามอัตภาพ ซึ่งการใช้จ่ายตามอัตภาพ ประกอบด้วย ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าเช่าที่อยู่อาศัย ค่าสาธารณูปโภค ค่ารักษาพยาบาลและยาที่นอกเหนือจากประกันสังคม ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่ายานพาหนะ

(2) เหมาะสมต่อการใช้จ่ายตามคุณภาพ ซึ่งการใช้จ่ายตามคุณภาพจะสูงกว่าการใช้จ่ายตามอัตภาพโดยได้รวมค่าใช้จ่ายในการผ่อนชำระที่อยู่อาศัย เงินทำบุญ ทอดกฐินและผ้าป่า และค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนเพิ่มเติมเข้ามาอีก

(3) เหมาะสมตามผลิตภาพของแรงงาน (Labour Productivity) ซึ่งผลิตภาพของแรงงานในที่นี้วัดจาก Real GDP ต่อจำนวนการจ้างงาน กล่าวคือค่าจ้างขั้นต่ำควรเพิ่มขึ้นในอัตราเท่ากับอัตราการเพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงานความเหมาะสมของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามเกณฑ์ข้อ (1) และ (2) นั้นสามารถสะท้อนถึงวัตถุประสงค์ของการทำนโยบายอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ต้องการให้ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยป้องกันความยากจนให้แก่ผู้ใช้แรงงานและช่วยให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นขณะที่ความเหมาะสมตามผลิตภาพของแรงงานตามเกณฑ์ข้อ (3) นั้นจะสะท้อนถึงความเป็นธรรมของการกระจายหรือแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่แรงงาน เพราะ

อย่างน้อยแรงงานก็ควรได้รับผลประโยชน์หรือผลตอบแทนตามผลิตภาพของตนเอง

หากพิจารณาระดับของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของไทยโดยใช้เกณฑ์ความเหมาะสมตามที่กล่าวในช่วงต้นพบว่า ตลอดเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (2549-2553) อัตราค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยทั้งประเทศอยู่ต่ำกว่าระดับเหมาะสมต่อการใช้จ่ายตามคุณภาพมาโดยตลอด และที่สำคัญในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (2551-2553) อัตราค่าจ้างขั้นต่ำยังน้อยกว่าความต้องการใช้จ่ายตามอัตภาพ สะท้อนให้เห็นว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำยังไม่ได้มีบทบาทที่จะช่วยจัดการปัญหาความยากจนหรือช่วยยกระดับการครองชีพของแรงงานระดับล่างได้

แม้จะรวมเอาค่าสวัสดิการต่างๆ เงินโบนัส และค่าล่วงเวลาที่แรงงานได้รับเพิ่มเติมเข้าไปในค่าจ้างขั้นต่ำ พบว่าในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา (2552-2553) รายได้หรือค่าจ้างรวมของแรงงานก็ยังไม่ต่ำกว่าระดับค่าจ้างตามคุณภาพ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะจำนวนวันหรือชั่วโมงการทำงานค่าล่วงเวลาและเงินโบนัสมีความไม่แน่นอน เนื่องจากมีความสัมพันธ์และอ่อนไหวตามภาวะเศรษฐกิจอย่างเช่นในช่วงที่เศรษฐกิจไม่ดี ผู้ประกอบการอาจลดชั่วโมงทำงานล่วงเวลาลงหรือลดเงินโบนัสจึงกระทบต่อรายได้หรือค่าจ้างโดยรวมของแรงงาน

นอกจากนี้หากพิจารณาถึงความเหมาะสม ตามเกณฑ์ข้อ (3) คือตามผลิตภาพของแรงงานที่ว่าอย่างน้อยแรงงานควรได้รับส่วนแบ่งของรายได้ตามกำลังแรงงานที่ได้ลงแรงไป เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม แต่กลับพบว่าอัตราการขยายตัวของค่าจ้างที่แท้จริงในปี 2549-2553 ต่ำกว่าการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน

มาโดยตลอด (ยกเว้นปี 2552 ที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจการเงินโลกจึงส่งผลให้ GDP ต่ำมากจนอัตราการขยายตัวติดลบ) และหากพิจารณาถึงความเป็นธรรมในแง่การจัดสรรผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่แรงงาน โดยเปรียบเทียบอัตราการเติบโตของค่าจ้างขั้นต่ำกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พบว่า อัตราการเติบโตของค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยขยายตัวเพียงร้อยละ 2.2 ขณะที่เศรษฐกิจ (Nominal GDP) เติบโตเฉลี่ยถึงร้อยละ 7.4 นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้างที่แท้จริงจะเห็นว่า มีบางปีติดลบ (หดตัว) ทำให้ค่าเฉลี่ยในช่วงปี 2549-2553 หดตัวร้อยละ 0.7 ทั้งๆ ที่ Real GDP เฉลี่ยขยายตัวร้อยละ 3.6 สะท้อนถึงความเหลื่อมล้ำในการแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและอำนาจต่อรองของผู้ใช้แรงงานระดับล่างกับนายจ้าง สาเหตุที่ค่าจ้างขั้นต่ำขยายตัวต่ำกว่าการเจริญโตทางเศรษฐกิจมากส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้ประกอบการไทยไม่มีอำนาจต่อรองในตลาดโลกมากนัก จึงไม่สามารถปรับขึ้นราคาสินค้าได้ถ้านทุนการผลิตแพงขึ้น ผู้ประกอบการจึงนิยมที่จะพึ่งพาแรงงานราคาถูกและไม่ค่อยปรับขึ้นค่าแรง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ราคาของสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทยเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละร้อยละ 1 เท่านั้น

จากการวิเคราะห์ความเหมาะสมของระดับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามเกณฑ์ที่กล่าวในข้างต้น พบว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยในปัจจุบันยังต่ำกว่าระดับเหมาะสม และยังไม่ได้ช่วยบรรเทาปัญหาความยากจนของแรงงานไร้ฝีมือไม่ได้ช่วยให้คุณภาพชีวิตของแรงงานดีขึ้น อีกทั้งยังไม่ได้สร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้แก่แรงงาน ซึ่งผลในระยะยาวอาจนำไปสู่ปัญหาความยากจนเรื้อรัง ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหาทางสังคมแก่ประเทศได้ ดังนั้น การปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำเป็นสิ่งจำเป็นและเร่งด่วน โดยอย่างน้อยค่าจ้างขั้นต่ำควรเพิ่มให้สูงขึ้นมาอยู่ในระดับที่เพียงพอต่อการใช้จ่ายตามอัตภาพ ซึ่งเท่ากับว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต้องเพิ่มขึ้นอีกประมาณร้อยละ 13 แต่หากต้องการจะเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำให้ถึงระดับของการใช้จ่ายตามคุณภาพ ก็จะต้องเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 22 (ใช้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยของปี 2553 เป็นฐานในการคำนวณ) จากนั้นการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในคราวต่อไป ก็ควรจะ

คำนึงถึงคุณภาพของแรงงานหรือผลตอบแทนของแรงงานที่ให้แก่ระบบเศรษฐกิจเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ผลกระทบต่ออุตสาหกรรม

ผลกระทบต่อการผลิตในแต่ละสาขาการผลิต (หรืออุตสาหกรรม) จะแตกต่างกัน โดยผลลัพธ์ที่ได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขสำคัญ 2 ประการคือ (1) ความเข้มข้นของการใช้แรงงานประเภทไร้ฝีมือ (Unskilled labour intensity) หากใช้เข้มข้นก็มีโอกาสที่จะได้รับผลกระทบมาก และ (2) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนมาใช้ปัจจัยการผลิตอื่นทดแทนได้ดีหรือไม่ (Primary input substitutability) หากอุตสาหกรรมใช้ unskilled labour เข้มข้น และไม่สามารถปรับมาใช้ปัจจัยการผลิตอื่นทดแทน unskilled labour ได้ก็จะยิ่งถูกกระทบมาก นอกจากนี้ ผลกระทบยังถูกส่งผ่านไปยังอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ อีก กล่าวคือ ถ้าผลผลิตของอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำถูกใช้เป็นปัจจัยการผลิตในอุตสาหกรรม A อุตสาหกรรม A ก็จะได้รับผลกระทบมากเช่นกัน โดยเป็นผลทางอ้อมจากค่าแรงที่เพิ่มขึ้นแม้ว่าอุตสาหกรรม A จะไม่ได้ใช้แรงงานประเภท Unskilled อย่างเข้มข้นก็ตาม

หลายอุตสาหกรรมจะมีการลดการจ้างงานลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก สิ่งทอชิ้นต้น อุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้า การผลิตเหล็ก และผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และการผลิตเครื่องมือ เครื่องจักร โดยมีภาคเกษตรช่วยดูดซับแรงงานบางส่วน จึงเห็นได้ว่าการจ้างงานในภาคเกษตร และ

จึงเห็นได้ว่าการจ้างงานในภาคเกษตร และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรบางส่วนเพิ่มขึ้น

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ตลาดแรงงานของไทยเป็นตลาดที่เน้นใช้แรงงานราคาถูก ส่วนหนึ่งมาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ต้องพึ่งพาการส่งออกเป็นตัวขับเคลื่อน จึงต้องพยายามรักษาขีดความสามารถของการแข่งขันของสินค้าไทย โดยมาเน้นการกระตุ้นทุนการผลิตให้ต่ำ จากค่าแรงราคาถูก ประกอบกับการผลิตสินค้าส่งออกของไทยส่วนใหญ่เป็นประเภทรับจ้างผลิตตามแบบที่ลูกค้ากำหนด (Original Equipment Manufacturer หรือ OEM) สินค้าที่ผลิตออกมาจึงมีมูลค่าเพิ่มแก่คนไทยค่อนข้างน้อย ไม่ได้ช่วยพัฒนาผลิตภาพแรงงาน (Labour productivity) ตลอดจนนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการผลิตได้มากนัก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยตกอยู่ในกับดักของประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ส่วนการคุ้มครองทางสวัสดิภาพและสังคมแก่แรงงานยังไม่ครอบคลุม และกว้างขวางเพียงพอ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 60 เป็นแรงงานนอกระบบ ส่งผลให้แรงงานส่วนใหญ่ยังคงตกอยู่ในความยากจน โดยเฉพาะแรงงานในภาคเกษตร และในชนบท

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ปัจจุบันอยู่ในระดับที่ต่ำและมีการถกเถียงในเรื่องความเพียงพอหรือความเหมาะสมของระดับค่าจ้างขั้นต่ำกันมายาวนาน งานศึกษานี้จึงได้วิเคราะห์ถึงระดับเหมาะสมของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ โดยให้นิยามของระดับเหมาะสม ใน 3 ด้าน คือ (1)

ระดับที่เหมาะสมต่อการใช้จ่ายตามอัตราภาพ ซึ่งประกอบด้วย ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าเช่าที่อยู่อาศัย ค่าสาธารณูปโภค ค่ารักษาพยาบาล และยานพาหนะ (2) ระดับที่เหมาะสมต่อการใช้จ่ายตามคุณภาพ ซึ่งเท่ากับค่าใช้จ่ายตามอัตราภาพบวกด้วยค่าใช้จ่ายในการผ่อนชำระที่อยู่อาศัย เงินทำบุญ ทอดกฐินและผ้าป่า และค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อน และ (3) ระดับที่เหมาะสมตามผลิตภาพของแรงงาน (labour productivity) ซึ่งผลิตภาพของแรงงานในที่นี้วัดจาก Real GDP ต่อจำนวนการจ้างงาน ซึ่งจากการวิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าว พบว่าขนาดของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปัจจุบันยังต่ำกว่าระดับที่เหมาะสม

สำหรับนโยบายของรัฐบาลที่จะปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท นั้น ได้มีการกล่าวหาอย่างมากถึงผลกระทบของการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำดังกล่าวว่าจะกระทบต่อการจ้างงาน เนื่องจากผู้ประกอบการบางสาขาการผลิตอาจต้องเลิกกิจการจากที่แบกรับภาระต้นทุนไม่ไหว ราคา สินค้า (อัตราเงินเฟ้อ) สูงขึ้น

และทำให้การเติบโตของเศรษฐกิจโดยรวมแยลง งานศึกษานี้ จึงได้ประยุกต์ใช้ Computable General Equilibrium model (GEM55) เป็นเครื่องมือทางเศรษฐมิติในการวิเคราะห์และประเมินผลกระทบของการปรับขึ้นค่าจ้างต่อเศรษฐกิจทั้งในระดับมหภาคและระดับอุตสาหกรรมหรือสาขาการผลิต โดย GEM55 ได้จำแนกสาขาการผลิตออกเป็น 55 สาขา โดยการ Shock nominal wage ของ Unskilled labour ในแต่ละสาขาการผลิต (ยกเว้นสาขาการผลิตในภาคเกษตร) ในอัตราที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสัดส่วนของแรงงานในสาขาการผลิตนั้นๆ ที่ยังได้รับค่าจ้างรายวันต่ำกว่า 300 บาท จากนั้นได้ออกแบบทางเลือกว่าหากต้องเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำแบบก้าวกระโดดเช่นนี้ควรต้องมีมาตรการเสริม เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานหรือเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตอย่างไรถึงจะช่วยลดผลกระทบเชิงลบของการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำในอัตราที่สูงนี้ได้

ผลการศึกษาที่ได้จาก GEM55 พบว่าการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำเท่ากับเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตและส่งผลกระทบต่อปัจจัยราคาสินค้าอื่นๆ และการจ้างงาน ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวม

คือ Real GDP ต่ำกว่าปกติ (Baseline) 1.7% และเงินเพื่อเพิ่มขึ้น 1% อุตสาหกรรม ที่ได้รับผลกระทบสูง ได้แก่ การผลิต ผลิตภัณฑ์พลาสติก ลิงทองขั้นต้น การผลิตเหล็ก และผลิตภัณฑ์ป่าไม้ รองเท้า และเครื่องแต่งกาย ขณะที่ภาคบริการ และเกษตรได้รับผลกระทบลดหลั่นลงมา

ในงานศึกษานี้ยังชี้ให้เห็นถึงผลกระทบในระดับอุตสาหกรรมว่า การเพิ่มขึ้นของค่าจ้างขั้นต่ำทันทีแบบก้าวกระโดดอาจส่งผลให้มีการเลิกจ้างแรงงานในบางธุรกิจที่มีกำไรต่ำจนแบกรับภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้นไม่ไหว ซึ่งการวิเคราะห์ในระดับอุตสาหกรรมนี้จะ เป็นประโยชน์ในการหาแนวทางบรรเทาหรือเยียวยาผลกระทบในแต่ละอุตสาหกรรมได้ตรงตามข้อเท็จจริง โดยช่วยให้เห็นถึงช่องทางการเยียวยา หากต้องการจะเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำแบบก้าวกระโดดเช่นนี้ก็ต้องเพิ่มผลิตภาพของแรงงานขึ้นอีกร้อยละ 8 หรือไม่ก็ต้องปรับปรุงประสิทธิภาพ โดยรวมของการผลิตให้สูงขึ้นร้อยละ 2.5 หรือผสมผสานทั้งสองแนวทาง ซึ่งจะเป็นเรื่องดีต่อศักยภาพการผลิตและการแข่งขันของประเทศในระยะยาวต่อไป

งานศึกษานี้ไม่ได้ปฏิเสธการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ และเห็นว่าการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเป็นเรื่องจำเป็นและเร่งด่วนเนื่องจากค่าแรงขั้นต่ำรายวันในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพตามเกณฑ์ของค่าใช้จ่ายตามอัตราภาพ และคุณภาพ รวมถึงเกณฑ์ในเรื่องของความเป็นธรรมในการจัดสรรผลประโยชน์ให้แก่แรงงานตามคุณค่าของน้ำพักน้ำแรงที่แรงงานใช้อย่างไรก็ตาม การปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำแบบก้าวกระโดดมีผลกระทบเชิงลบค่อนข้างรุนแรง เพราะจากการศึกษา พบว่าการขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำที่เดียวแบบก้าวกระโดดเป็น 300 บาทนี้ เปรียบเสมือน Supply shock อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตอื่นๆ และความต้องการจ้างงาน

ดังนั้น ข้อเสนอของทางเลือกในการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาแรงงานไทยควรเป็น ดังนี้

1. ทอยปรับขึ้นค่าแรงอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและให้มีความสอดคล้องกับภาวะตลาดและผลิตภาพของแรงงาน เพื่อให้เวลาแก่ทั้งฝ่ายนายจ้างและ ลูกจ้างปรับตัว โดยฝ่ายนายจ้าง ควรหาแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือตัดทอนต้นทุนด้านอื่น ขณะเดียวกันก็มีเวลา

ตารางที่ 1 ค่าใช้จ่ายตามอัตราภาพและคุณภาพเฉลี่ยทั่วประเทศ เทียบกับค่าจ้างขั้นต่ำและค่าจ้างรวม

บาท/วัน	2549	2550	2551	2552	2553	Average
ค่าจ้างขั้นต่ำ	149.4	154.0	162.1	162.1	165.3	158.6
ค่าใช้จ่ายตามอัตราภาพ	148.8	147.6	170.2	172.3	186.8	165.1
ค่าใช้จ่ายตามคุณภาพ	163.6	168.3	177.5	187.9	201.7	179.8
ค่าจ้างรวม	168.6	172.3	180.3	178.8	184.2	176.8

ให้ลูกจ้างสามารถเพิ่มผลิตภาพหรือคุณภาพ การผลิตของตนเอง โดยในขั้นแรกนี้ ควรปรับ เพิ่มค่าแรงขั้นต่ำให้อย่างน้อยขึ้นมาจากอยู่ในระดับ ที่เพียงพอต่อการใช้จ่ายตามอัตราค่าครองชีพ ของในแต่ละจังหวัด

2. ภาครัฐจำเป็นต้องเข้ามาดูแลกระบวนการปรับค่าจ้างขั้นต่ำผ่านทางคณะกรรมการค่าจ้าง คณะอนุกรรมการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ จังหวัด และคณะอนุกรรมการวิชาการและกลั่นกรองที่ปัจจุบัน ภาครัฐเป็นหนึ่งในไตรภาคีของ คณะกรรมการและอนุกรรมการเหล่านี้อยู่แล้ว โดยเน้นถึงผลิตภาพหรือฝีมือแรงงาน และความ เป็นธรรมในการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่าง นายจ้างกับลูกจ้างให้มากขึ้นในการกำหนดอัตรา ค่าจ้างขั้นต่ำ

3. ปรับแนวคิด (Mind-set) ของทุกภาค ส่วนในเรื่องแรงงานและค่าจ้างที่หวังพึ่งพา แรงงานราคาถูก (Cheap labour cost) เพื่อ กัดต้นทุนและรักษาขีดความสามารถในการ

แข่งขันของสินค้าไทย โดยต้องมาเน้นในเรื่อง คุณภาพหรือมูลค่าเพิ่มของสินค้าและความคุ้ม ค่าของสินค้า และให้ค่าจ้างเป็นกลไกที่จะจูงใจ ให้แรงงานหันมาปรับปรุงคุณภาพของตนเอง และทำงานให้เต็มศักยภาพสมกับค่าจ้างที่สูงขึ้น ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวนโยบายการพัฒนา เศรษฐกิจแบบสร้างสรรค์ หรือ Creative economy ที่ต้องเน้นการเพิ่ม Value added ของสินค้า แทนการพึ่งพาแรงงานไร้ฝีมือราคาถูก

4. การเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพของ แรงงานโดยการเสริมสร้าง Knowledge society ให้แก่แรงงาน ปัจจุบันทางภาครัฐ และนายจ้าง ได้มีการฝึกอบรมฝีมือ และทักษะให้แก่แรงงาน แต่ยังมีข้อจำกัดอยู่ เนื่องจากแรงงานต้องทำงาน ล่วงเวลา (OT) เพื่อให้ได้เงินเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อ การใช้จ่ายหรือดูแลครอบครัวจึงเหนียวล่าและไม่ มีเวลาเพียงพอสำหรับการเรียนรู้ในการสะสม ความรู้ความชำนาญ ดังนั้น การเพิ่มค่าจ้างจะ ช่วยให้รายได้ของแรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยให้แรงงานลดการทำ OT ลงได้

บ้าง และเอาเวลาไปใช้กับการเรียนรู้ได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อคุณภาพแรงงานและเศรษฐกิจ ในระยะยาว

5. การเพิ่มประสิทธิภาพโดยรวมของ การผลิตสามารถทำได้โดยการปรับปรุงระบบขนส่งและโลจิสติกส์ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจให้ดียิ่งขึ้นและเน้น ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม ทางการผลิตใหม่ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ ต้องลงทุนในการคิด ค้นและวิจัยให้มากขึ้น และนำเอาผลที่ได้มาปฏิบัติ อย่างจริงจัง นอกจากนี้ การเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้ แก่สินค้าหรือสร้างความแตกต่างของสินค้า เพื่อคงความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก หรือการขยายตลาดส่งออกเดิมหรือบุกเบิกตลาด ใหม่ๆ ให้มากขึ้น จะช่วยเพิ่มอุปสงค์ และรายได้ เพื่อชดเชยผลของต้นทุนแรงงานที่เพิ่มขึ้นได้ เช่นกัน

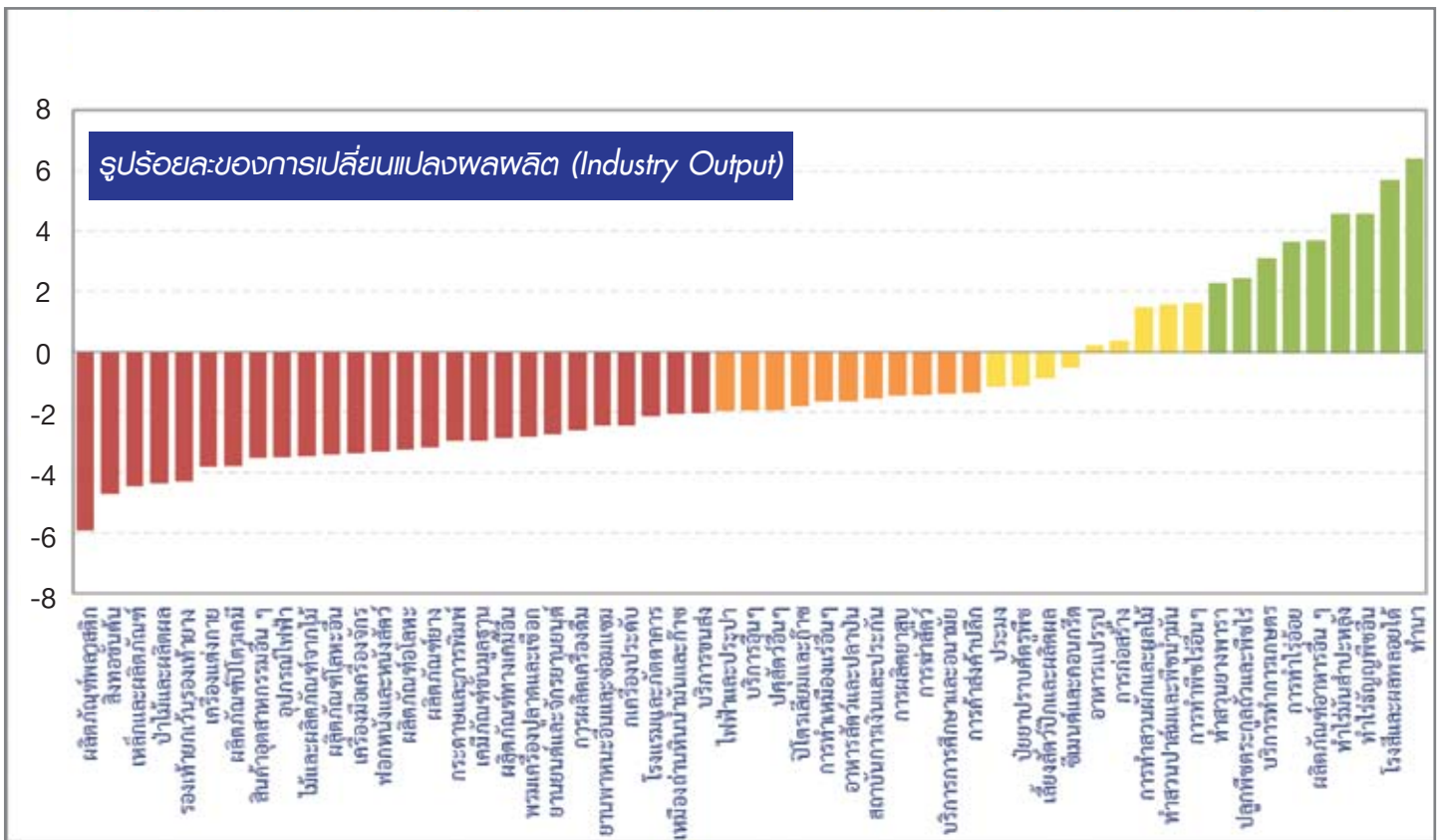
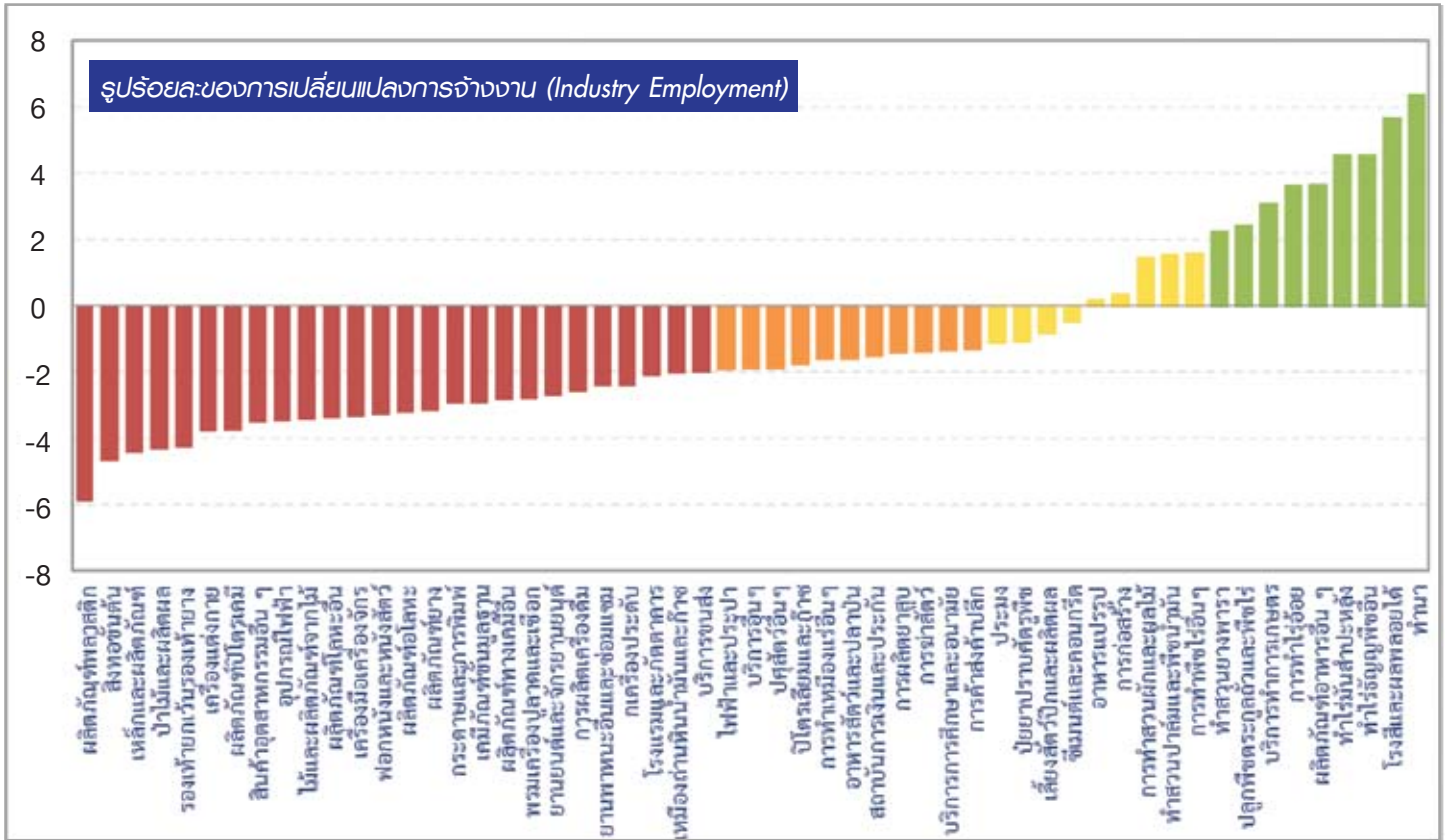
6. แนวทางที่ดีในการเพิ่มผลิตภาพแรง งานและประสิทธิภาพการผลิตควรต้องขับเคลื่อน ควบคู่กันไปทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่ง ตามตัวอย่างของงานศึกษาชิ้นนี้ คือ การเพิ่มผลิต ภาพแรงงานและประสิทธิภาพการผลิต

อย่างไรก็ตาม ในแนวทางปฏิบัตินั้น อาจมีต้นทุนและเวลาดำเนินการจนกว่าจะเห็น ผลอาจแตกต่างกัน ซึ่งวิธีที่ดีคือ วิธีการที่มีต้นทุน ที่ต่ำสุดและได้ประโยชน์สูงสุดและประโยชน์ นั้นควรตกอยู่ในระยะยาวด้วย จึงต้องมีการ วิเคราะห์เพิ่มเติมถึงแนวทางและรายจ่ายของ แต่ละแนวทางหรือใช้หลายๆ แนวทางร่วมกัน โดยอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผล กระทบที่จะตกอยู่กับผู้ประกอบการในแต่ละ สาขาการผลิต

ตารางที่ 2 ค่าจ้างขั้นต่ำเทียบกับผลิตภาพแรงงาน GDP และอัตราเงินเฟ้อ

อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	2549	2550	2551	2552	2553	Average
ค่าจ้างขั้นต่ำที่แท้จริง*	-3.9	0.9	-0.4	0.9	-1.1	-0.7
ผลิตภาพแรงงาน *	3.9	3.4	0.5	-4.2	7.4	2.2
Real GDP	5.1	5.0	2.5	-2.3	7.8	3.6
ค่าจ้างขั้นต่ำ	0.8	3.1	5.0	0.0	2.2	2.2
Nominal GDP	10.6	8.7	6.5	-0.4	11.7	7.4
อัตราเงินเฟ้อ	4.7	2.3	5.4	-0.9	3.3	3.0

หมายเหตุ * อัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าจ้างขั้นต่ำที่แท้จริงคำนวณจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าจ้าง ขั้นต่ำลบด้วยอัตราเงินเฟ้อ และผลิตภาพแรงงานคำนวณจาก Real GDP หารด้วยจำนวนการจ้างงาน

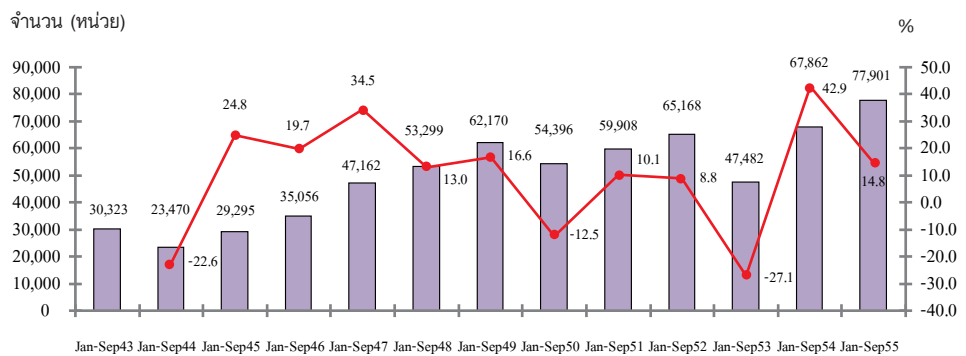
*บทความนี้เป็นส่วนของงานวิจัย “เรื่องตลาดแรงงานไทยและบทบาทในการสร้างความแข็งแกร่งให้เศรษฐกิจไทย” ที่เผยแพร่ ซึ่งมีรายละเอียดของภาพรวมตลาดแรงงานไทย การวิเคราะห์ปัญหา และความยืดหยุ่นแรงงานของการขาดแคลนแรงงาน การเคลื่อนย้ายแรงงานระบบ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ แนวทางการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การส่งผ่านของการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างอื่น ๆ และราคาสินค้า และผลกระทบของการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท ข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความนี้ เป็นความเห็นของผู้เขียนโดยเฉพาะ ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย

บทสรุปที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555

แผนภูมิที่ 1 : จำนวนที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่ในกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2543 - 2555

ที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
มีจำนวน 77,901 หน่วย
ลดลงร้อยละ 14.8
จากระยะเดียวกันของปีก่อน

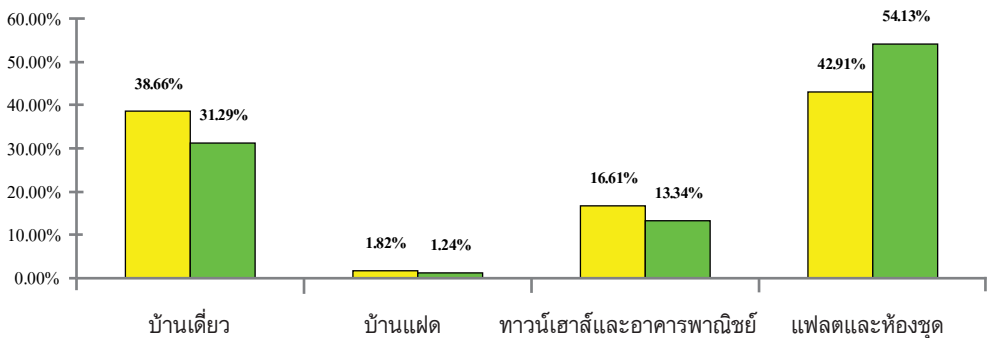
■ จำนวนที่อยู่อาศัย
ที่จดทะเบียนเพิ่มขึ้น
● % การเปลี่ยนแปลง

แผนภูมิที่ 2 : เปรียบเทียบสัดส่วนที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่แยกตามประเภท
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2554 - 2555

หากพิจารณาโดยแยกตามประเภท
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 54 - 55
แฟลตและอาคารชุดมีสัดส่วนมากที่สุด
โดยในเดือนมกราคม - กันยายน
ปี 2555 มีสัดส่วนร้อยละ 54.13

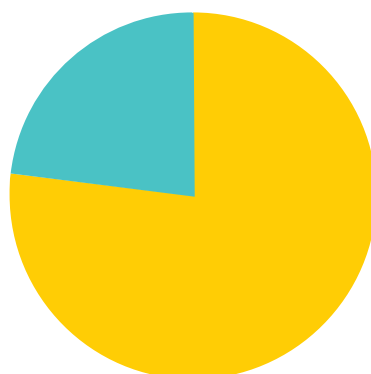
■ Jan-Sep 54
■ Jan-Sep 55

แผนภูมิที่ 3 : สัดส่วนที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่แยกตามประเภท
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555

สัดส่วนที่อยู่อาศัยแยกตามประเภทจัดสรร
และสร้างเองที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
ที่อยู่อาศัยที่จัดสรรมีสัดส่วนร้อยละ 77.04
และที่อยู่อาศัยที่สร้างเองมีสัดส่วนร้อยละ 22.96

สร้างเอง
22.96 %

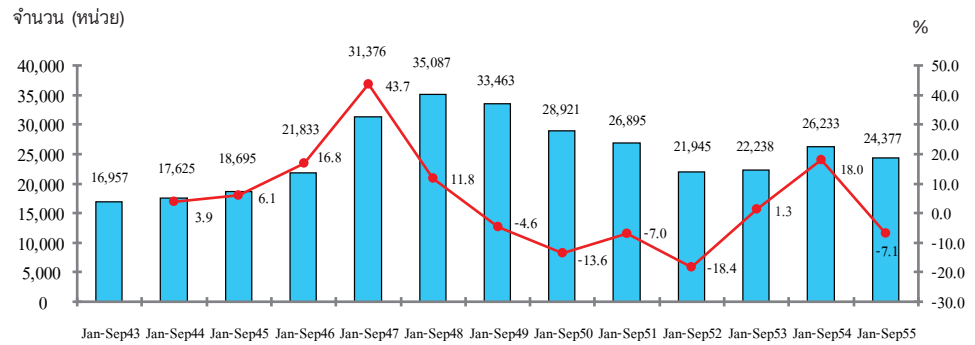
จัดสรร
77.04 %

จำนวนทั้งหมด 77,901 หน่วย

**แผนภูมิที่ 4 : จำนวนบ้านเดี่ยวรวมจัดสรรและสร้างเองที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2543 - 2555**

จำนวนบ้านเดี่ยวรวมจัดสรร
และสร้างเองที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
ลดลงร้อยละ 7.1
มีจำนวน 24,377 หน่วย

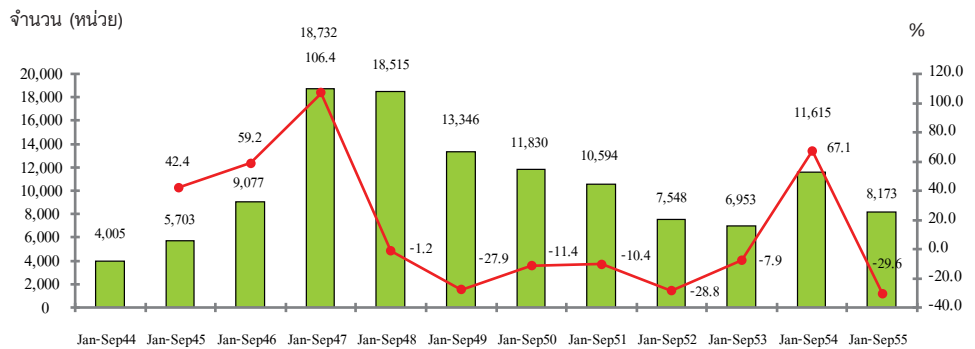
■ บ้านเดี่ยวจดทะเบียนใหม่
● % การเปลี่ยนแปลง

**แผนภูมิที่ 5 : จำนวนบ้านเดี่ยวจัดสรรที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2544 - 2555**

จำนวนบ้านเดี่ยวเฉพาะจัดสรร
ที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
ลดลงร้อยละ 29.6
มีจำนวน 8,173 หน่วย

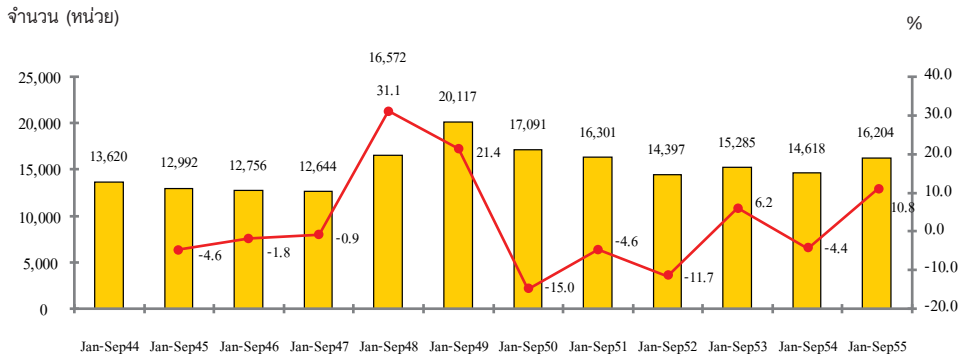
■ บ้านเดี่ยวจัดสรร
● % การเปลี่ยนแปลง

**แผนภูมิที่ 6 : จำนวนบ้านเดี่ยวสร้างเองที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2544 - 2555**

จำนวนบ้านเดี่ยวเฉพาะสร้างเอง
ที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8
มีจำนวน 16,204 หน่วย

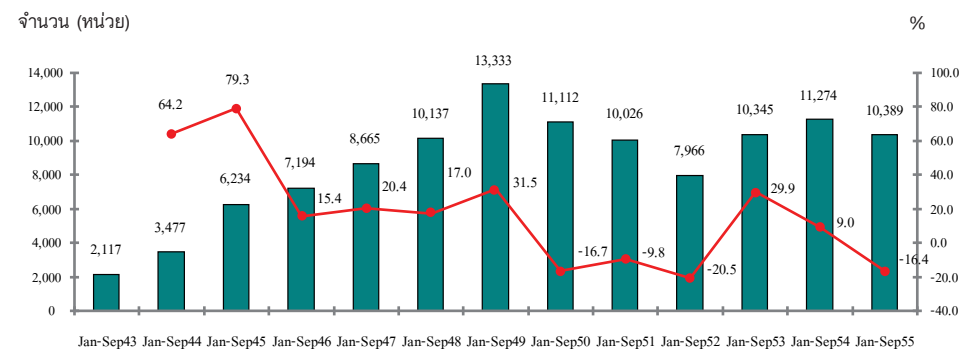
■ บ้านเดี่ยวสร้างเอง
● % การเปลี่ยนแปลง

**แผนภูมิที่ 7 : จำนวนทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์จัดสรรและสร้างเองที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2543 - 2555**

จำนวนทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์
จัดสรรและสร้างเองที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
ลดลงร้อยละ 16.4
มีจำนวน 10,389 หน่วย

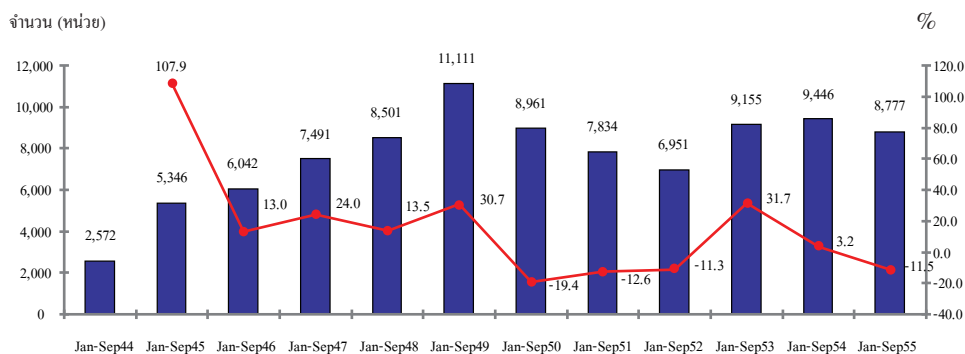
■ ทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์
จดทะเบียนใหม่
● % การเปลี่ยนแปลง

**แผนภูมิที่ 8 : จำนวนทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์จัดสรรที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2544 - 2555**

จำนวนทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์
จัดสรรที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
ลดลงร้อยละ 11.5
มีจำนวน 8,777 หน่วย

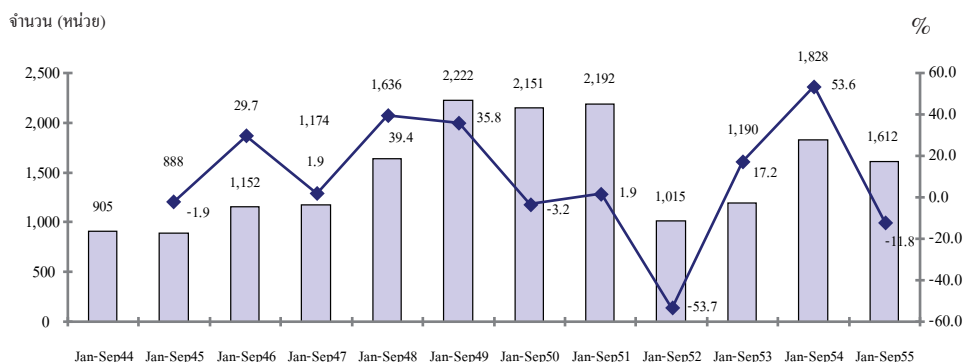
■ ทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์จัดสรร
● % การเปลี่ยนแปลง

**แผนภูมิที่ 9 : จำนวนทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์สร้างเองที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2544 - 2555**

จำนวนทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์
สร้างเองที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
ลดลงร้อยละ 11.8
มีจำนวน 1,612 หน่วย

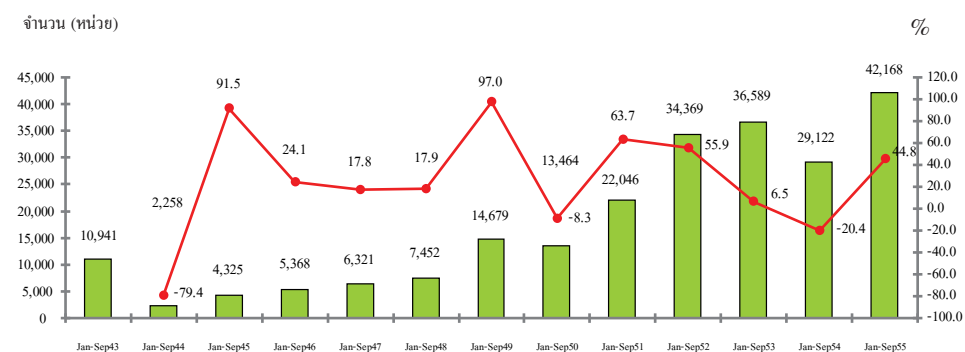
■ ทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์สร้างเอง
● % การเปลี่ยนแปลง

**แผนภูมิที่ 10 : จำนวนแฟลตและอาคารชุดที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเดือนมกราคม - กันยายน ปี 2543 - 2555**

จำนวนแฟลตและอาคารชุด
ที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เดือนมกราคม - กันยายน ปี 2555
เพิ่มขึ้นร้อยละ 44.8
มีจำนวน 42,168 หน่วย

■ แฟลตและห้องชุด
● % การเปลี่ยนแปลง

โดยสรุปเดือนมกราคม - กันยายน ปี พ.ศ. 2555 จำนวนที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ลดลงร้อยละ 14.8 มีจำนวน 77,901 หน่วย โดยที่แฟลตและห้องชุดที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนใหม่
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีสัดส่วนสูงสุด มีสัดส่วนร้อยละ 54.13 มีจำนวน 42,168 หน่วย
เพิ่มขึ้นร้อยละ 44.8 บ้านเดี่ยว มีจำนวน 24,377 หน่วย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31.29 รองลงมา
คือ ทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์ มีจำนวน 10,389 หน่วย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.34 และ
บ้านแฝด มีจำนวน 967 หน่วย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.24 ตามลำดับ

แหล่งที่มา :
ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์
ธนาคารอาคารสงเคราะห์

ตาราง : เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย ปี 2550 - 2555

รายการ	หน่วย	2550					2551					2552					2553					2554					2555				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Total	Q1	Q2	Q3	Q4	Total	Q1	Q2	Q3	Q4	Total	Q1	Q2	Q3	Q4	Total	Q1	Q2	Q3	Q4	Total	Q1	Q2	Q3		
ประชากร	MillPersons	62.90	62.94	62.98	63.04	63.04	63.08	63.12	63.16	63.39	63.39	63.42	63.46	63.49	63.53	63.53	63.56	63.62	63.66	63.88	63.88	63.88	63.88	63.88	63.99	64.03	64.03	64.03	64.12	64.17	64.22
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ(ราคาได้ตัว)	Baht	33,329	32,592	33,467	36,085	135,235	36,198	36,173	36,501	143,248	142,300	142,300	34,606	35,382	37,772	142,300	40,266	38,847	39,115	40,553	158,631	158,631	158,631	158,631	42,008	38,317	42,008	42,008	41,602	41,295	43,584
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ณ ราคาปัจจุบัน)	Baht	2,086	2,048	2,048	2,274	8,525	2,283	2,283	2,305	9,080	9,042	9,042	2,196	2,246	2,399	9,042	2,560	2,471	2,490	2,583	10,105	10,105	10,105	10,105	2,453	2,453	2,453	2,453	2,397	2,804	2,799
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาปี 2551)	%	4.6	4.6	5.5	5.4	5.0	6.3	5.2	3.1	4.1	2.5	-7.0	-5.2	-2.8	5.9	-2.3	12.0	9.2	6.6	3.8	7.8	7.8	7.8	7.8	3.7	-9.0	0.1	0.3	4.2	3.0	
การบริโภค (ณ ราคาปี 2551)	%	2.5	2.3	3.3	3.3	2.9	3.0	2.2	2.9	3.7	2.9	-1.4	-0.9	0.4	2.4	0.1	5.0	6.7	4.8	3.8	5.1	5.1	5.1	5.1	2.8	-3.1	1.3	2.0	2.5	6.5	
ภาคเอกชน	%	1.6	1.3	2.0	2.2	1.8	3.4	2.9	3.1	2.2	2.9	-2.6	-2.3	-1.3	1.6	-1.1	3.9	6.4	5.0	3.9	4.8	4.8	4.8	4.8	3.3	2.7	2.4	-3.0	1.3	2.7	
ภาครัฐ	%	8.7	9.2	10.2	10.9	9.8	0.9	-1.6	1.7	13.0	3.2	6.1	7.9	8.6	6.9	7.5	11.0	8.4	3.7	3.2	6.4	1.8	1.8	1.8	1.8	4.0	4.9	-3.1	1.4	1.6	5.6
การลงทุน (ณ ราคาปี 2551)	%	-1.4	-0.1	2.8	4.8	1.5	6.0	2.3	1.5	-4.8	1.2	-16.9	-9.6	-5.6	-4.7	-9.2	12.1	11.3	7.9	6.4	9.4	9.4	9.4	9.4	3.3	-3.6	3.3	5.2	10.2	15.5	
ภาคเอกชน	%	-2.3	-1.0	1.3	3.7	0.4	6.6	4.4	5.7	-3.4	3.2	-19.1	-15.3	-11.3	-6.2	-13.1	13.8	17.8	14.6	9.2	13.8	12.6	12.6	12.6	8.6	9.1	-1.3	7.2	9.2	16.2	
ภาครัฐ	%	1.9	2.6	6.2	8.6	4.9	3.9	-3.9	-7.7	-9.5	-4.7	-9.3	8.8	8.4	0.6	2.7	6.9	-4.9	-5.4	-3.1	-2.2	-1.4	-1.4	-1.4	-1.4	-10.9	-12.1	-8.7	-9.6	-2.7	
สินค้าคงคลัง	MILLUSS	33,706	35,754	39,152	42,647	151,258	41,685	45,983	49,353	38,212	175,233	33,298	33,952	40,689	42,903	150,742	43,986	48,106	49,718	51,846	193,656	193,656	193,656	193,656	57,243	62,296	49,162	235,366	53,803	56,886	
(% อัตราการเปลี่ยนแปลง USS)	%	16.1	17.2	11.6	24.0	17.3	23.7	28.6	28.1	-10.4	15.9	-20.1	-26.2	-17.6	12.0	-14.0	32.1	41.7	22.2	21.1	28.5	27.4	27.4	27.4	19.2	27.3	-5.2	16.4	-4	-0.4	
สินค้าเข้า	MILLUSS	30,707	34,529	35,813	37,628	138,476	40,978	44,882	49,635	39,630	175,125	25,587	30,038	35,521	40,209	131,955	37,716	38,107	41,700	42,921	161,444	161,444	161,444	161,444	50,047	55,620	48,169	201,864	52,630	54,274	
(% อัตราการเปลี่ยนแปลง USS)	%	5.4	6.9	7.7	16.1	9.1	33.4	30.0	38.4	5.3	26.5	-37.6	-33.1	-28.4	1.5	-25.0	64.1	44.7	36.6	18.5	36.7	36.7	36.7	36.7	27.4	28.0	33.4	12.2	24.7	10.3	
ดุลบัญชีเดินสะพัด	MILLUSS	2,999	1,225	3,539	5,019	12,782	707	1,101	-282	-1,418	108,09	7,711	3,914	5,168	2,594	19,387	6,270	8,999	8,018	8,925	32,212	32,212	32,212	32,212	7,286	7,676	983	23,502	1,173	1,483	
(% อัตราการเปลี่ยนแปลง USS)	%	4.452	983	3,599	6,667	15,662	3,762	396	-711	-1,289	2,157	9,909	3,197	4,163	4,597	21,866	5,300	1,342	1,893	5,326	13,661	13,661	13,661	13,661	1,396	1,346	1,843	11,869	551	-2,453	
ดุลการชำระเงิน	MILLUSS	3,320	2,944	5,120	6,318	17,102	18,483	-2,490	503	8,187	24,683	7,428	1,274	7,657	7,768	24,127	8,222	4,926	9,271	8,905	31,324	31,324	31,324	31,324	-1	-1,689	-4,421	1,214	2,888	-3,283	
(% อัตราการเปลี่ยนแปลง USS)	%	70.9	73.0	80.7	87.5	87.5	110.0	105.7	102.4	111.0	111.0	116.2	120.8	131.8	138.4	138.4	144.1	146.8	163.2	172.1	172.1	172.1	172.1	172.1	184.9	180.1	175.1	179.2	174.7	183.6	
อัตราเงินเฟ้อ	%	2.4	1.9	1.6	2.9	2.3	5.0	7.5	7.3	2.1	5.5	-0.3	-2.8	-2.2	1.9	-0.9	3.8	3.3	3.3	2.8	3.3	3.3	3.3	3.3	4.1	4.1	3.9	3.9	2.9	2.9	
อัตราแลกเปลี่ยน																															
อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)	Baht/USD	35.54	34.65	34.01	33.87	34.52	32.37	32.25	33.83	34.80	33.31	35.29	34.68	33.92	33.26	34.29	32.85	32.33	31.59	29.89	31.69	31.69	31.69	31.69	30.27	30.12	31.02	30.49	30.99	31.32	
อัตราแลกเปลี่ยนเงินเยน (100 เยนต่บาท)	YEN/Baht	29.77	28.72	28.89	29.95	29.33	30.77	30.84	31.46	36.28	32.34	37.79	35.70	36.28	37.09	36.72	36.23	35.10	36.81	36.32	36.12	36.12	36.12	36.12	37.13	38.75	40.10	38.27	39.15	39.05	
อัตราดอกเบี้ย																															
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (1 ปี)	%	7.75-8.50	7.25-8.00	7.10-7.63	7.10-7.63	7.20-8.10	7.10-7.63	7.23-7.75	7.50-8.00	7.33-7.83	7.29-7.80	6.50-7.17	6.17-6.83	6.13-6.75	6.13-6.75	6.23-6.88	6.13-6.75	6.13-6.75	6.25-6.88	6.29-6.88	6.20-6.82	6.20-6.82	6.20-6.82	6.20-6.82	7.04-7.42	7.42-7.79	7.50-7.88	7.17-7.54	7.38-7.79	7.38-7.75	
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (1 ปี)	%	7.50-8.00	7.00-7.50	6.85-7.13	6.85-7.13	6.90-7.60	6.85-7.13	6.96-7.25	7.25-7.50	7.08-7.33	7.04-7.30	6.25-6.67	5.90-6.33	5.85-6.25	5.85-6.25	5.96-6.38	5.85-6.25	5.85-6.25	6.00-6.38	6.04-6.42	5.94-6.33	5.94-6.33	5.94-6.33	5.94-6.33	6.79-7.17	7.16-7.54	7.25-7.63	6.91-7.29	6.63-7.05	6.63-7.05	
*อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะสั้น (1 ปี)	%	4.69	3.84	3.3	3.25	3.77	3.25	3.25	3.56	3.45	3.38	1.89	1.27	1.25	1.42	1.42	1.25	1.25	1.83	1.48	1.48	1.48	1.48	1.48	2.79	3.33	3.41	2.95	3.06	3.00	
เงินเฟ้อของราคาสินค้าอุปโภคบริโภค	CPI	6.1	4.9	4.0	2.4	2.4	4.0	0.9	1.2	8.6	8.6	6.9	9.2	7.3	5.8	5.8	5.2	6.2	7.8	8.7	8.7	8.7	8.7	8.7	10.1	9.8	9.7	9.7	13.2	17.6	
(% อัตราการเปลี่ยนแปลงเงินเฟ้อ)	%	7.490	7.579	7.621	7.838	7.838	7.950	8.232	8.475	8.562	8.562	8.460	8.473	8.510	8.632	8.832	8.967	9.197	9.432	9.947	9.947	9.947	9.947	9.947	10.679	11.079	11.557	11.906	12.394	12.817	
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (1 ปี)	%	3.3	4.2	3.2	4.9	4.9	6.2	8.6	11.2	9.3	9.3	6.4	2.9	0.4	3.0	3.0	6.0	8.5	10.7	12.6	12.6	12.6	12.6	12.6	16.1	17.5	16.2	16.2	15.5	15.7	
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะสั้น (1 ปี)	%	8.771	88.85	88.47	92.43	92.43	89.53	95.62	97.20	93.07	93.07	89.09	90.14	90.96	90.73	90.73	89.78	92.12	93.47	93.97	93.97	93.97	93.97	93.97	97.13	99.98	99.55	99.55	96.57	96.88	

1/สถาบันรับฝากเงิน หมายถึง สถาบันรับฝากเงินทุกประเภท ยกเว้น ธนาคารแห่งประเทศไทย
แหล่งที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, การจัดการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, สภาพัฒนา

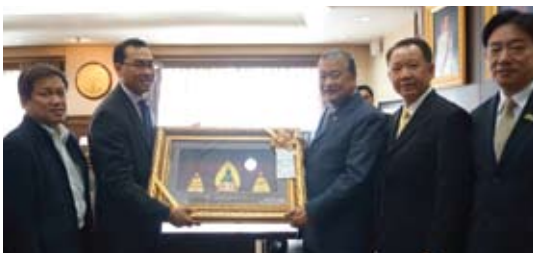
คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา นายกสสมาคมฯ พร้อมด้วยอุปนายกสมาคมฯ **คุณโชคชัย บรรลุทางธรรม คุณธีรวัฒน์ พิพัฒน์ศิริกุล** และ **คุณวีระกิตต์ เอกอัครวิจิตร** กรรมการบริหารสมาคมฯ เข้าพบ **คุณบุญเชิด คัดเห็น** อธิบดีกรมที่ดิน **คุณชูศักดิ์ ศรีอนุชิต** ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กรมที่ดิน **คุณจิรัชย์ มูลทองโร่ย** เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เนื่องในโอกาสดิถีวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. 2556 เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2555 ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ ◦

คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา นายกสสมาคมฯ พร้อมด้วยอุปนายกสมาคมฯ **คุณโชคชัย บรรลุทางธรรม คุณธีรวัฒน์ พิพัฒน์ศิริกุล** และ **คุณสมเชาว์ ดันตเทอดธรรม** อุปนายกสมาคมฯ เข้าพบ **คุณมณฑล สุดประเสริฐ** ท่านอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง เนื่องในโอกาสสวัสดิ์ปีใหม่ 2556 เมื่อ วันศุกร์ที่ 4 มกราคม 2556 เวลา 9.30 น. ณ ห้องรับรอง ชั้น 10 กรมโยธาธิการและผังเมือง ถนนพระราม 6 ◦

คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา นายกสสมาคมฯ พร้อมด้วยอุปนายกสมาคมฯ **คุณโชคชัย บรรลุทางธรรม คุณพรนริศ ขวนไชยสิทธิ์** และ **คุณวีระกิตต์ เอกอัครวิจิตร** **คุณวุฒิพงษ์ แพทยานันท์** กรรมการบริหารสมาคมฯ เข้าพบ **มรว. สุขุมพันธุ์ บริพัตร** ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร **คุณวัลลภ สุวรรณดี** รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ **ดร. ธีระชน มโนมัยพิบูลย์** รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เนื่องในโอกาสสวัสดิ์ปีใหม่ 2556 เมื่อวันจันทร์ที่ 7 มกราคม 2556 เวลา 11.00 น. ณ ห้องรับรอง ชั้น 3 ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร เสาชิงช้า ◦

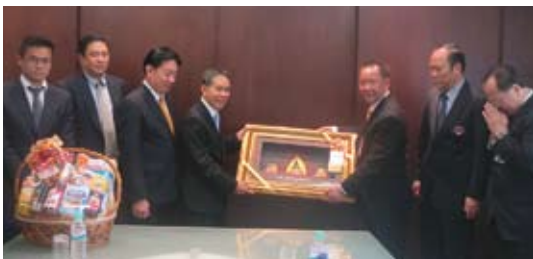
คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา นายกสสมาคมฯ พร้อมด้วย **คุณวีระกิตต์ เอกอัครวิจิตร** กรรมการบริหารสมาคมฯ เข้าพบ **คุณสันติ บุญประคับ** เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) เนื่องในโอกาสสวัสดิ์ปีใหม่ 2556 เมื่อวันอังคารที่ 8 มกราคม 2556 เวลา 10.00 น. ณ ห้องรับรอง ชั้น 2 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ ◦

คุณอนันต์ อัสวโกคิน อุปนายกฝ่ายสมาชิก พร้อมด้วย **คุณโชคชัย บรรลุทางธรรม** อุปนายกฝ่ายประสานงาน และ **คุณวีระกิตต์ เอกอัครวิจิตร** กรรมการบริหารฯ เข้าพบ **คุณเกริก วณิกกุล** รองผู้ว่าการ ด้านเสถียรภาพทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย เนื่องในโอกาสสวัสดิ์ปีใหม่ 2556 เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 10 มกราคม 2556 เวลา 10.00 น. ณ อาคาร 1 ชั้น 1 ธนาคารแห่งประเทศไทย เขตพระนคร กรุงเทพฯ ◦

คุณโชคชัย บรรลุทางธรรม อุปนายกฝ่ายประสานงาน และ **คุณพรนริศ ขวนไชยสิทธิ์** อุปนายกฝ่ายต่างประเทศ เข้าพบ **คุณสุจิต จงประเสริฐ** รองอธิบดีกรมที่ดิน เนื่องในโอกาส สวัสดิ์ปีใหม่ 2556 เมื่อ วันพฤหัสบดีที่ 17 มกราคม 2556 เวลา 10.00 น. ณ ห้องรองอธิบดีกรมที่ดิน อาคารบี ชั้น 6 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ ◦

สมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทย โดย **คุณอนันต์ อัศวโภคิน** อุปนายกฝ่ายสมาชิก และประธานกรรมการ และกรรมการผู้จัดการ บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ ได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมการบริหาร สมาคมฯ และสมาชิก สมาคมฯ ในส่วนภูมิภาคได้ เข้าเยี่ยมชมนระบบไอที ของ บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ โดย **คุณสมบัติ ชูลีเกียรติ** ผู้จัดการฝ่ายสารสนเทศ บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ ได้บรรยายสรุปด้านการ วางแผนและการบริหารจัดการเกี่ยวกับ ระบบไอที สำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2555 ณ ห้องรับรอง ชั้น 4 อาคารคิวเฮ้าส์ ลุมพินี ●●●

สมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทย โดย **คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา** นายกสมาคมฯ และกรรมการผู้จัดการ บมจ. สัมมาการ **คุณอนันต์ อัศวโภคิน** อุปนายกฝ่ายสมาชิก และประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ และ **คุณจรัญ เกษร** กรรมการบริหารสมาคมฯ และกรรมการผู้จัดการ บมจ. ลุมพินี พร็อพเพอร์ตี้ ได้ เปิดโอกาสให้คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ และสมาชิก ชมรมอสังหาริมทรัพย์ จังหวัดขอนแก่น สมาคมอสังหา- ริมทรัพย์ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสงขลา และสมาชิกสมาคมฯ ในส่วนภูมิภาคอื่น ทักษศึกษา และเข้าเยี่ยมชมโครงการ อสังหาริมทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร อาทิ โครงการคอนโด- มิเนียมลุมพินี (รวมอินทรา-หลักสี่) โดยมี **คุณเสาวณี อังนุรพิพัฒน์** ผู้จัดการฝ่ายบริหารแบรนด์และการตลาด **คุณสมบัติ ชาญยุทธกร** ผู้จัดการฝ่ายมาตรฐานและคุณภาพ และ **คุณภาศร กัลยาณมงคล** ผู้จัดการฝ่ายบริหารชุมชน บรรยายสรุปด้านโครงสร้างการออกแบบ การขาย การบริหาร จัดการ และการจัดทำ EIA ของ บมจ. แอล. ที.เอ็น. ดีเวลลอปเม้นท์ โครงการศูนย์การค้าคอมมูนิตี้มอลล์ The Promenade Community Mall โดย **คุณประเสริฐ ศรีอุฬารพงษ์** กรรมการผู้จัดการและกรรมการบริหาร บจก. สยามรีเทล ดีเวลลอปเม้นท์ บรรยายสรุปเกี่ยวกับโครงสร้าง การออกแบบ และการบริหารงานศูนย์การค้าคอมมูนิตี้มอลล์ ส่วนการเข้าเยี่ยมชมโครงการ Aqua Divina by Sammakorn (รวมคำแหง 94) **คุณกษพร สุขพิบูลย์** เจ้าหน้าที่ ประจำโครงการบรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับการบริหาร โครงการเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ●●●

นายกสมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทย

คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา

อุปนายกสมาคม

คุณเลิศมงคล วราเวณุชย์ เลขาธิการ
คุณบุญเลิศ เกียรติศิริธारा เภรัญญา
คุณอนันต์ อัศวโภคิน ฝ่ายสมาชิก
นายแพทย์สมเชาว์ ต้นพเทอดธรรม ฝ่ายวิชาการ
คุณณ ฤดี เคียงศิริ ฝ่ายกฎระเบียบราชการ
คุณโชคชัย บรรลุทางธรรม ฝ่ายประสานงาน
คุณธีรวัฒน์ พิพัฒน์ดิษฐกุล
ฝ่ายกิจกรรมและประชาสัมพันธ์
คุณพรนริศ ชวนไชยสิทธิ์ ฝ่ายต่างประเทศ

กรรมการบริหาร

คุณพรทีนา พงศ์โสภา
รศ.ดร.สนธยา วนิชวัฒน์นะ
คุณชาลี โสภณพนิช
คุณชาย ศรีวิกรม์
คุณจรัญ เกษร
คุณสุกิจ ตรีวานพงศ์
คุณปรีชา กุลไพศาลธรรม
คุณชาญณรงค์ บุริสตระกูล
คุณอลิสสา เดชวาทัน
คุณวุฒิมพงษ์ แพทยานันท์
คุณนิธิ นาคะเกต
คุณธนันท์ ดันทีบุญลย์
คุณณพงศ์ ปรีพันธ์พนพิสุทธิ์
คุณเรืองชัย รุจิระพัฒน์
คุณกฤษ ธีรภูมิ
คุณวัลลภา ไตรโสรัส
คุณอดิเรก แสงใสแก้ว
ดร.สุริยา พูลวรลักษณ์
คุณวีระกิตติ เอกอัศววิจิตร
คุณอรรตพล ว่องกุลกิจ

บรรณาธิการ

รศ.ดร.สนธยา วนิชวัฒน์นะ
คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา
นายแพทย์สมเชาว์ ต้นพเทอดธรรม
ติดต่อสอบถามและเผยแพร่ข้อมูลได้ที่
คุณเปี่ยมขวัญรัตน์ เรืองโรจน์
ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
60 ถนนรัชดาภิเษกตัดใหม่ โซน D ชั้น 2 ห้อง 201
แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทร. 02-229-3188-90 โทรสาร 02-229-3194
www.thairealestate.org / www.teps.in.th /
www.realestate-club.org
e-mail : trea@thairealestate.org

คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา นายกสมาคมฯ เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการตัดสินการได้วาที่นัดพิเศษ ระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรม- ศาสตร์ และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในญัตติ “อยู่บ้าน จัดสรร ไม่หุทุกรรม์เท่าอยู่คอนโด” นอกจากนี้ **คุณชยา ศรีวิกรม์** กรรมการบริหารสมาคมฯ ได้ร่วมเป็นวิทยากร ในงานสัมมนาวิชาการประจำปี 2555 หัวข้อ เรื่อง “เหลียว หลัง ปี 55 แลหน้าปี 56 อสังหา- ริมทรัพย์ กรุงเทพฯ และปริมณฑล” จัดโดย ศูนย์ข้อมูล อสังหาริมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2555 ณ โรงแรม พูลแมน ดิง เพาเวอร์ กรุงเทพฯ ●●●